

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 467/98 af 23. februar 1998 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder eller plast med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 468/98 af 27. februar 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 30
- Kommissionens forordning (EF) nr. 469/98 af 27. februar 1998 om bud for udførsel af sleben langkornet ris til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2097/97 omhandlede licitation 32
- Kommissionens forordning (EF) nr. 470/98 af 27. februar 1998 om bud for udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2098/97 omhandlede licitation 33
- Kommissionens forordning (EF) nr. 471/98 af 27. februar 1998 om bud for udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2095/97 omhandlede licitation 34
- Kommissionens forordning (EF) nr. 472/98 af 27. februar 1998 om bud for udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2096/97 omhandlede licitation 35
- Kommissionens forordning (EF) nr. 473/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer 36
- Kommissionens forordning (EF) nr. 474/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Acorerne og Madeira 38

Pris: 19,50 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 475/98 af 27. februar 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer	40
Kommissionens forordning (EF) nr. 476/98 af 27. februar 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira	42
Kommissionens forordning (EF) nr. 477/98 af 27. februar 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer	44
Kommissionens forordning (EF) nr. 478/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger	46
Kommissionens forordning (EF) nr. 479/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld og af forskuddet	48
Kommissionens forordning (EF) nr. 480/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren	50
Kommissionens forordning (EF) nr. 481/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn	53
Kommissionens forordning (EF) nr. 482/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af produktionsrestitutionen for de olivenolier, der benyttes til fremstilling af visse former for konserver	55
Kommissionens forordning (EF) nr. 483/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt	56
Kommissionens forordning (EF) nr. 484/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II	58
Kommissionens forordning (EF) nr. 485/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag II	60
* Kommissionens forordning (EF) nr. 486/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af den i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede støtte til privat oplagring af smør og fløde	62
* Kommissionens forordning (EF) nr. 487/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af de landbrugsomregningskurser, der finder anvendelse på visse støttebeløb i Det Forenede Kongerige, og af de tilsvarende maksimale udligningsbeløb	63
* Kommissionens forordning (EF) nr. 488/98 af 27. februar 1998 om åbning af et toldkontingent for indførsel af særligt præferencerårørsukker fra AVS-landene til forsyning af raffinaderierne i perioden fra 1. marts til 30. juni 1997	65
Kommissionens forordning (EF) nr. 489/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen og de oksekøds mængder, der opkøbes ved intervention som følge af den 198. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger, der foretages i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89	67

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EF) nr. 490/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 4. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	69
Kommissionens forordning (EF) nr. 491/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger om importlicenser indgivet i februar 1998 for de toldkontingenter i oksekødssektoren, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1926/96 for Estland, Letland og Litauen.....	71
Kommissionens forordning (EF) nr. 492/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II	72
Kommissionens forordning (EF) nr. 493/98 af 27. februar 1998 om fastsættelse af importtold for korn.....	75
* Kommissionens forordning (EF) nr. 494/98 af 27. februar 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 820/97 for så vidt angår anvendelsen af administrative minimumssanktioner i forbindelse med ordningen for identifikation og registrering af kvæg	78

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 467/98

af 23. februar 1998

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder eller plast med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Den 22. februar 1995 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ om indledning af en antidumping-procedure vedrørende importen til Fællesskabet af visse typer fodtøj med overdel af læder eller plast med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand og iværksatte en undersøgelse.
- (2) Proceduren indledtes på grundlag af en klage, som European Confederation of the Footwear Industry (CEC) indgav på vegne af de nationale erhvervs-sammenslutninger inden for fodtøjsindustrien, hvis klagende medlemmer (i alt 188) tegnede sig for en betydelig del (53 %) af produktionen i Fællesskabet af fodtøj omfattet af denne undersøgelse. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.
- (3) Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører, som den vidste var berørt af proceduren, og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for de involverede eksportlande om indledningen af proceduren. Alle

direkte berørte parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der er anført i nævnte meddelelse om indledning af proceduren.

- (4) Myndighederne i de pågældende eksportlande og en række eksportører, importører i Fællesskabet, disses repræsentative sammenslutninger og erhvervs-sammenslutninger tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom, indrømmedes en høring.
- (5) I betragtning af det store antal EF-producenter, der var parter i klagen, og i overensstemmelse med artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«), ansås det for påkrævet at begrænse undersøgelsen til at omfatte så mange af disse producenter, som med rimelighed kunne undersøges inden for den til rådighed værende tid. De spørgeskemaer, der benyttedes til at indhente oplysninger med henblik på at fastslå, om der er forvoldt skade for den pågældende erhvervs-gren i Fællesskabet, blev på den baggrund sendt til de nationale producentsammenslutninger i Fællesskabet og til 89 af de 188 EF-producenter, der udtrykkeligt stod bag klagen. Af disse 89 EF-producenter indgav 87 fyldestgørende besvarelser. I betragtning af de vanskeligheder, der var forbundet med at foretage detaljerede undersøgelser på stedet hos ovennævnte 87 EF-producenter (i det følgende benævnt »den første gruppe«), udvalgte man med henblik på efterprøvning 15 af disse EF-producenter (i det følgende benævnt »kontrolgruppen«), og deres besvarelser efterprøvedes indgående ved kontrolbesøg hos de pågældende.
- (6) Kommissionen sendte også spørgeskemaer til følgende:

— de kinesiske, indonesiske og thailandske producenter/eksportører, der var anført i klagen

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6. 3. 1996, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96 (EFT L 317 af 6. 12. 1996, s. 1).

⁽²⁾ EFT C 45 af 22. 2. 1995, s. 2.

- de hongkongske eksportører, der var anført i klagen
- myndighederne i de pågældende eksportlande
- de eksportører, som, selv om de ikke var anført i klagen, gav sig til kende og anmodede om et spørgeskema.

Der indgik i alt 13 besvarelser af spørgeskemaet fra producenter/eksportører i Indonesien, 17 fra producenter/eksportører i Folkerepublikken Kina og tre fra producenter/eksportører i Thailand.

- (7) I betragtning af antallet af besvarelser, i alt 33, foreslog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 17 i grundforordningen at begrænse undersøgelsen til at omfatte et rimeligt antal samarbejdsvillige producenter/eksportører, der repræsenterede den største repræsentative produktion, som med rimelighed kunne undersøges inden for den til rådighed værende tid. Der blev med de samarbejdsvillige producenter/eksportører opnået enighed om udvælgelsen af en stikprøve på fire producenter/eksportører fra Folkerepublikken Kina og syv fra Indonesien. Da der i alt kun var tre samarbejdsvillige producenter/eksportører i Thailand, indgik alle tre i undersøgelsen.
- (8) Endvidere sendte Kommissionen spørgeskemaer til alle kendte importører. Den modtog besvarelser fra 14 af disse importører.
- (9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe afgørelse om dumping og skade, og den aflagde kontrolbesøg hos følgende selskaber:
- (10) a) *Producenter i Fællesskabet*

Den kontrolgruppe, der er omhandlet i betragtning 5, bestod af i alt 15 EF-producenter med hjemsted i Frankrig, Italien, Portugal, Spanien og Det Forenede Kongerige, alle medlemsstater med en betydelig produktion af det fodtøj, der er omfattet af undersøgelsen. Tilsammen tegnede disse medlemsstater sig for 89 % af den samlede produktion i Fællesskabet af den pågældende vare i 1994, dvs. undersøgelsesperioden som defineret i betragtning 13.

De 15 EF-producenter i kontrolgruppen anmodede om, at deres identitet blev hemmeligholdt med den begrundelse, at visse kunder, som både var importører og store detailhandelsvirksomheder i Fællesskabet, havde truet nogle af dem med kommercielle gengældelsesforanstaltninger. Det fremgik af undersøgelsen, at nogle EF-producenter var blevet udsat for en betydelig pression og opfordret til ikke at medvirke i undersøgelsen og til at trække deres støtte til klagen tilbage. Det ansås følgelig ikke for rime-

ligt at afsløre navnene på disse 15 EF-producenter.

Repræsentanterne for visse eksportører og importører har fremført kritik mod beslutningen om at indrømme anonymitet med den begrundelse, at den klagende indenlandske erhvervsgren burde være rede til at imødegå enhver form for »kommerciel gengældelse«. Det skal i den forbindelse anføres, at der indrømmes anonymitet, fordi de fremførte trusler gik langt videre, end hvad der kan anses for »normalt« i handelsmæssigt samkvem. Den begrænsede beskyttelse, der således blev ydet, ansås desuden for særlig relevant som led i en undersøgelse baseret på stikprøver, hvor nogle få udvalgte EF-producenter er særlig udsatte, eftersom de repræsenterer og handler til fordel for en langt større gruppe. Parter, der anmodede herom, fik imidlertid oplyst identiteten af de 87 EF-producenter i den første gruppe.

b) *Uafhængige importører/forhandlere*

- Atlex SA, Rouen (F)
- British Shoe Corporation Ltd, Leicester (UK)
- Chausseurop SA, Le Havre (F)
- Groupe André SA, Paris (F)
- Intermedium BV, Hoofddorp (NL).

c) *Forbunden importer*

- Nick's Sports and Leisure Footwear Ltd, Warrington (UK).

d) *Eksportører/producenter i Indonesien*

- PT Dragon
- PT Emperor Footwear Indonesia
- PT Fortune Mate
- PT Golden Adishoes
- PT Indosepamas Anggun/PT Primashoes Ciptakreasi
- PT Kingherlindo.

e) *Eksportører/producenter i Thailand*

- Bangkok Rubber
- CK Shoes
- PSR Footwear.

f) *Eksportør i Hongkong*

- Grosby (China) Ltd.

- (11) Parterne underrettedes om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af endelig antidumpingtold. De indrømmes endvidere en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter ovennævnte underretning.

- (12) Kommissionen tog hensyn til parternes bemærkninger og ændrede om nødvendigt sine konklusioner.
- (13) Undersøgelsen af spørgsmålet om dumping omfattede perioden fra den 1. januar 1994 til den 31. december 1994 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af spørgsmålet om den forvoldte skade omfattede perioden fra 1991 til undersøgelsesperioden. Endvidere blev der med henblik på den yderligere undersøgelse, der er omhandlet i betragtning 138-143, også taget hensyn til visse begivenheder i 1995 og 1996.

Geografisk omfattede undersøgelsen Fællesskabet i dets sammensætning på tidspunktet for indledningen af proceduren, dvs. alle 15 medlemsstater.

- (14) I betragtning af omfanget og den komplicerede karakter af de oplysninger, der indhentes fra mange forskellige kilder, og især på baggrund af de talrige typer fodtøj, der er omfattet af undersøgelsen, og behovet for at foretage en supplerende undersøgelse for at vurdere virkningerne af det fællesskabskontingent, der i løbet af undersøgelsesperioden indførtes for importen af det pågældende fodtøj med oprindelse i Folkerepublikken Kina, kunne undersøgelsen ikke afsluttes inden for den normale frist, der er fastsat i artikel 6, stk. 9, i grundforordningen. I henhold til artikel 24 i grundforordningen er den foreliggende undersøgelse i øvrigt ikke undergivet den obligatoriske frist i artikel 6, stk. 9.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Beskrivelse af den pågældende vare

- (15) Den vare, der er omfattet af denne procedure, er fodtøj, ikke til sportsbrug, som ikke dækker anklen, med længste indvendige mål på 24 cm og derover:
- med ydersål af gummi, plast eller kunstlæder og overdel af læder, henhørende under KN-kode ex 6403 99 93 (hvis det hverken kan kendetegnes som herrefodtøj eller damefodtøj), ex 6403 99 96 (herrefodtøj) og ex 6403 99 98 (damefodtøj)
 - med ydersål af gummi eller plast og overdel af plast, til kvinder (henhørende under KN-kode ex 6402 99 98).

Det skal anføres, at fodtøj til sportsbrug, med en støbt, men ikke sprøjtstøbt, sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, som er specielt beregnet til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske,

mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer, såsom polymerer med lav massefylde, som til toldformål kan tariferes under alle ovennævnte KN-koder, ikke er omfattet af den foreliggende procedure.

- (16) Af praktiske hensyn og for på en hensigtsmæssig måde at samle og behandle de indhentede oplysninger ansås hver af ovennævnte KN-koder for at være en »kategori«. På dette grundlag blev der fastlagt fire kategorier, nemlig:

Kategori 1: KN-kode ex 6403 99 93 (»unisex« til voksne — overdel af læder)

Kategori 2: KN-kode ex 6403 99 96 (herrefodtøj — overdel af læder)

Kategori 3: KN-kode ex 6403 99 98 (damefodtøj — overdel af læder)

Kategori 4: KN-kode ex 6402 99 98 (damefodtøj — overdel af plast).

- (17) Selv om fodtøj, som henhører under disse kategorier, kan udvise store forskelle med hensyn til stil og type og kan fremstilles efter forskellige produktionsmetoder, har de grundlæggende de samme væsentlige egenskaber og anvendelsesformål og opfattes som samme vare af forbrugerne. I den foreliggende procedure og i overensstemmelse med Fællesskabets faste praksis betragtes de derfor som én og samme vare.

2. Samme vare

- (18) Med hensyn til fodtøj, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Indonesien og Thailand, fremgik det af undersøgelsen, at i de tilfælde, hvor der fandt et sådant salg sted, og der forelå oplysninger herom, var sådanne varer enten identiske i alle henseender eller lå meget tæt op ad de varer, der eksporterades til Fællesskabet fra de pågældende lande.
- (19) På tilsvarende måde anses fodtøj, som er omfattet af den igangværende undersøgelse, og som fremstilles i Indonesien og eksporteret til Fællesskabet, for at være samme vare som fodtøj fremstillet i og eksporteret fra Folkerepublikken Kina til Fællesskabet. Dette er særlig relevant, eftersom Indonesien er benyttet som referenceland med henblik på fastsættelsen af den normale værdi for Folkerepublikken Kina som omhandlet i betragtning 42 og 43.
- (20) Det fremgik også af undersøgelsen, at fodtøj fremstillet i Fællesskabet og fodtøj importeret fra de pågældende tre lande var identisk for så vidt angår

overordnet design, generelle kendetegn og anvendelsesformål. Der kan være tale om mindre forskelle mellem den vare, der importeres fra de pågældende lande, og den i Fællesskabet fremstillede vare, men disse forskelle påvirker ikke varens væsentlige kendetegn, egenskaber og anvendelsesformål og forbrugernes opfattelse heraf.

- (21) Nogle parter gjorde i den forbindelse gældende, at importeret fodtøj og fodtøj fremstillet i Fællesskabet henhører under forskellige varesegmenter, som ikke konkurrerer med hinanden. De påstod, at fodtøj, der importeres til en pris, der er højere end gennemsnitsprisen, ifølge definitionen i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen ikke er samme vare som fodtøj, der importeres til en pris, der er lavere end eller lig med gennemsnitsprisen.
- (22) Dette spørgsmål har været genstand for gentagne og tilsyneladende modstridende udtalelser fra importørerne, idet nogle gør gældende, at de importerer fodtøj af ringe kvalitet, som de ganske enkelt ikke kan finde i Fællesskabet, medens andre anfører, at de i Folkerepublikken Kina, Indonesien eller Thailand afgiver bestilling på sofistikerede varer, der fremstilles i overensstemmelse med deres egne specifikationer og designkrav og undertiden på grundlag af deres egne råmaterialer. Denne uoverensstemmelse viser, at Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand er i stand til at fremstille og faktisk fremstiller og eksporterer til Fællesskabet hele sortimentet af varer, der udbydes på markedet. Påstanden om, at importeret fodtøj fra de pågældende tre lande og fodtøj fremstillet i Fællesskabet henhører under forskellige varesegmenter, kan derfor ikke godtages.
- (23) Fodtøj, der er omfattet af denne procedure, og som fremstilles i Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand og eksporteres til Fællesskabet, ansås følgelig for at være samme vare som fodtøj, der fremstilles i Fællesskabet, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. DUMPING

1. Generelle bemærkninger

- (24) Det har været fællesskabsinstitutionernes faste praksis at betragte forretningsmæssigt forbundne producenter/eksportører eller producenter/eksportører inden for samme koncern som en enkelt økonomisk enhed og at fastsætte en enkelt dumpingmargen (og efter omstændighederne en enkelt toldsats) for sådanne producenter/eksportører. Denne praksis er fulgt i denne procedure. Beregning af individuelle dumpingmargener og antidumpingtoldsatser under sådanne

omstændigheder vil kunne indebære en tilskyndelse til omgåelse af antidumpingforanstaltningerne ved at gøre det muligt for forretningsmæssigt forbundne producenter/eksportører at dirigere deres eksport til Fællesskabet via den forbundne producent/eksportør (eller producent/eksportør inden for samme koncern) med den laveste told.

2. Indonesien

a) Stikprøver

- (25) Som nævnt i betragtning 7 benyttede Kommissionen sig af stikprøveteknik i henhold til artikel 17 i grundforordningen, og der udvalgte i forståelse med de samarbejdsvillige producenter/eksportører syv indonesiske producenter/eksportører til at indgå i stikprøven.
- (26) I overensstemmelse med artikel 9, stk. 6, i grundforordningen aftales det med de øvrige indonesiske producenter/eksportører, som medvirkede i undersøgelsen, men som ikke indgik i stikprøven, at de ville få tildelt den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, som blev fastsat for producenterne/eksportørerne i stikprøven.
- (27) De producenter/eksportører, som indgik i stikprøven, og som i fuldt omfang medvirkede i undersøgelsen, blev underrettet om, at de ville få tildelt deres egen dumpingmargen (og om nødvendigt deres egen, individuelle toldsats).

b) Normal værdi

- (28) For at fastsætte den normale værdi for hver af de syv indonesiske producenter/eksportører i stikprøven fastslog Kommissionen først, om hver producents samlede hjemmemarkedssalg af det pågældende fodtøj var repræsentativt sammenlignet med det samlede eksportsalg af det pågældende fodtøj til Fællesskabet. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen anses hjemmemarkedssalget normalt for repræsentativt, hvis hver producents samlede salg på hjemmemarkedet af samme vare udgør mindst 5 % af eksportsalget af den pågældende vare til Fællesskabet. Det undersøgte derefter, om der for hver model var tale om et repræsentativt salg.
- (29) Det konstateredes, at kun én af de samarbejdsvillige indonesiske producenter/eksportører i stikprøven i undersøgelsesperioden havde et tilstrækkeligt hjemmemarkedssalg af to modeller af samme vare i normal handel, jf. definitionen i artikel 2, stk. 2 og 4, i grundforordningen, til at muliggøre en beregning af den normale værdi på dette grundlag. I betragtning af, at alt salg var

fortjenstgivende, beregnedes den normale værdi derfor på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales på hjemmemarkedet i forbindelse med dette salg. Den normale værdi for dette selskabs andre modeller beregnedes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3 og 6, i grundforordningen ved til produktionsomkostningerne for disse modeller at lægge de salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (i det følgende benævnt »SA&G«) og den fortjeneste, der blev fastlagt for de to modeller, der er omhandlet ovenfor.

- (30) De øvrige seks indonesiske producenter/eksportører i stikprøven havde ikke et tilstrækkeligt hjemmemarkedssalg af det pågældende fodtøj i undersøgelsesperioden, jf. artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Det ansås derfor for påkrævet at beregne den normale værdi på grundlag af artikel 2, stk. 3, i grundforordningen ved til produktionsomkostningerne for hver model, der eksporteredes til Fællesskabet, at lægge et rimeligt beløb til dækning af SA&G og fortjeneste. I henhold til artikel 2, stk. 6, litra a), i grundforordningen ansås det i den forbindelse for rimeligt, at SA&G og fortjeneste for den producent/eksportør, som havde et tilstrækkeligt hjemmemarkedssalg (jf. foregående betragtning), benyttedes som grundlag for beregningen af den normale værdi for de øvrige seks indonesiske producenter/eksportører i stikprøven.
- (31) En producent/eksportør, som havde erklæret sig rede til at indgå i stikprøven, meddelte ikke omkostningsdata pr. model trods flere anmodninger herom. Da det således ikke var muligt at beregne fortjenesten på hjemmemarkedet og fastsætte en beregnet værdi for denne producent/eksportør, benyttedes i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen de foreliggende oplysninger, jf. betragtning 41, til fastsættelse af dumpingmargenen for denne producent/eksportør.

c) Eksportpris

- (32) For så vidt angår seks af de syv producenter/eksportører, der indgik i stikprøven, gik eksporten direkte til uafhængige importører i Fællesskabet. Eksportprisen for disse producenter/eksportører fastsattes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen på grundlag af de priser, der faktisk betaltes eller skulle betales for det pågældende fodtøj. Eksportprisen for en indonesisk producent/eksportør, som indgik i stikprøven, og som solgte sine varer via et med ham forbundet selskab i Taiwan, måtte justeres (jf. betragtning 36).

d) Sammenligning

- (33) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportpriserne for producenterne/eksportørerne i stikprøven blev der i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, når der blev fremsat begrundet påstand om eksistensen af sådanne forskelle. Hvor det var relevant, blev der følgelig foretaget justeringer for forskelle i transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger og dermed forbundne omkostninger samt kreditomkostninger, bankgebyrer og garantiomkostninger og handelsled.
- (34) For en af de indonesiske producenter/eksportører i stikprøven blev der stillet krav om hensyntagen til forskelle i handelsled. Den pågældende producent/eksportør gjorde gældende, at en sådan hensyntagen var berettiget, da eksportsalget til Fællesskabet fandt sted i store mængder til forhandlere og grossistvirksomheder, medens hjemmemarkedssalget angiveligt fandt sted i små mængder til detailhandlere og andre erhvervsdrivende. Efter yderligere undersøgelser på stedet blev det fastslået, at køberne på hjemmemarkedet faktisk også var forhandlere og grossistvirksomheder. Ovennævnte krav afvistes følgelig, da den normale værdi og eksportprisen var på samme handelstrin, og en justering derfor hverken var påkrævet eller berettiget.
- (35) To af de indonesiske producenter/eksportører i stikprøven stillede også krav om en justering, da deres eksportsalg i modsætning til hjemmemarkedssalget angiveligt fandt sted på et OEM-grundlag. Kommissionen efterprøvede nøje denne påstand som led i undersøgelsen på stedet, og det konstateredes, at der for eksportsalget forelå særskilte afsætningskanaler med konsekvent lavere priser for OEM-kunder. Eftersom forskellen i handelsled for OEM-kunder ikke kunne kvantificeres, fordi de samme afsætningskanaler ikke anvendtes på det indonesiske hjemmemarked, indrømmedes der i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra d), nr. ii), i grundforordningen en særlig justering i form af et fradrag fra den beregnede normale værdi for egne mærker svarende til 10 % af bruttfortjenesten.
- (36) En indonesisk producent/eksportør solgte fodtøj til eksport til Fællesskabet gennem et med ham forretningsmæssigt forbundet handelsselskab i Taiwan. På grund af forbindelsen mellem de to selskaber kunne der ikke fæstes lid til produktions-selskabets priser ved salg til handelsselskabet. Med henblik på at fastsætte en pålidelig eksportpris ved salg fra Indonesien til Fællesskabet justeredes den taiwanske pris ved levering til Fællesskabet til ab

Indonesien. Eftersom det forbundne handels-selskabs funktioner kan anses for at svare til de funk-tioner, der varetages af en handlende på provisions-basis, justeredes det forbundne selskabs priser ved levering til uafhængige kunder i Fællesskabet med et fradrag på 5 % på grundlag af det pågældende selskabs egne oplysninger. Dette tal ansås for rime-ligt i betragtning af omfanget af det forbundne handelsselskabs deltagelse i eksportørens salgsakti-viteter. Der blev ikke fremlagt oplysninger, der kunne give anledning til at antage, at det var urimeligt at anvende dette tal. Eksportpriserne justeredes følgelig i overensstemmelse hermed.

e) *Dumpingmargener*

(37) For at beregne dumpingmargenen for hver af de indonesiske producenter/eksportører i stikprøven sammenlignedes det vejede gennemsnit af de normale værdier med det vejede gennemsnit af producenternes/eksportørernes eksportpriser, idet det klart fremgik, at eksportpriserne ikke udviste et mønster, som afveg betydeligt mellem forskellige købere, regioner eller perioder, jf. artikel 2, stk. 11, i grundforordningen.

(38) Det fremgik af sammenligningen, at alle de produ-center/eksportører, der indgik i stikprøven, solgte det pågældende fodtøj til dumpingpriser i undersø-gelsesperioden. På grund af den forretningsmæs-sige forbindelse mellem PT Indosepamas Anggun og PT Primashoes Ciptakreasi behandledes disse producenter/eksportører som ét selskab, og der beregnedes derfor i overensstemmelse med institu-tionernes faste praksis som omhandlet i betragt-ning 24 en enkelt dumpingmargen for disse selskaber.

De individuelle dumpingmargener, der således fastsattes for de pågældende producenter/eksportører udgør beregnet i procent af prisen, cif Fællesskabets grænse:

— PT Dragon:	15,9 %
— PT Emperor Footwear:	2,0 %
— PT Fortune Mate:	14,9 %
— PT Golden Adishoes:	18,6 %
— PT Indosepamas Anggun/PT Primashoes Ciptakreasi:	12,7 %

(39) Dumpingmargenen for de samarbejdsvillige produ-center/eksportører, der ikke udvalgte til stik-prøven, fastsattes på grundlag af det vejede gennemsnit af de individuelle dumpingmargener, der fastsattes for hver producent/eksportør i stik-prøven, med undtagelse af den producent/eksportør, der er nævnt i betragtning 31 (PT King-

herlindo), for hvilken grundlaget var de forelig-gende faktiske oplysninger. Der blev i overens-stemmelse med artikel 9, stk. 6, i grundforord-ningen set bort fra dette selskabs dumpingmargen ved fastsættelsen af den vejede gennemsnitlige margen for stikprøven. Den således fastsatte dumpingmargen udgjorde udtrykt i procent af prisen, cif Fællesskabets grænse, 12,3 %. De producenter/eksportører, for hvilke denne margen er gældende, er følgende:

- PT Bosaeng Jaya
- PT Karet Murni Jelita
- PT Koryo International
- PT Lintas Adhikrida
- PT Universal Wisesa
- PT Volmacarol.

(40) For de producenter/eksportører i Indonesien, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende, fastsattes dumpingmargenen i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen på grundlag af de forelig-gende faktiske oplysninger. I betragtning af den usædvanligt høje grad af manglende samarbejds-vilje fra de indonesiske producenters/eksportørers side (over 74 %), og da der ikke foreligger andre troværdige oplysninger fra uafhængige parter, og endelig for ikke at belønne manglende samarbejds-vilje, ansås det for rimeligt at fastsætte restdum-pingmargenen på grundlag af den højeste dumpingmargen, der anførtes i klagen, dvs. 50 %.

(41) Med henblik på at fastsætte dumpingmargenen for den producent/eksportør, der er nævnt i betragt-ning 31 (PT Kingherlindo), ansås det for rimeligt at tage hensyn til den delvise samarbejdsvilje, som dette selskab havde udvist, i modsætning til den manglende samarbejdsvilje for så vidt angår de producenter/eksportører, der er omhandlet i betragtning 40. Margenen for denne producent/eksportør burde følgelig være lavere end den margen, der var beregnet for de ikke-samarbejdsvil-lige producenter/eksportører. Den pågældende margen fastsattes derfor på grundlag af det aritme-tiske gennemsnit af restdumpingmargenen og den vejede gennemsnitlige margen, der beregnedes for stikprøven, dvs. 31,1 %.

3. Folkerepublikken Kina

a) *Valg af referenceland*

(42) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i grund-forordningen fastsattes den normale værdi på grundlag af oplysninger, som var indhentet fra producenter i et land med markedsøkonomi (*refe-renceland*).

(43) I klagen blev Thailand foreslået som det bedste egnede referenceland. En række importører og de kinesiske producenter/eksportører modsatte sig imidlertid valget af dette land med den begrundelse, at Folkerepublikken Kina og Thailand befandt sig på forskellige økonomiske udviklingstrin. To erhvervssammenslutninger, Foreign Trade Association (FTA) og Federation of European Sporting Goods Industry (FESI), foreslog ligesom de kinesiske producenter/eksportører Indonesien. Forskellige interesserede parter foreslog i forskellige faser af proceduren også andre lande, uden at der dog blev fremlagt nogen dokumenteret begrundelse for, at nogle af disse lande burde foretrækkes frem for andre.

Efter at have undersøgt de foreliggende oplysninger om alle de foreslåede lande fastslog Kommissionen, at Indonesien i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i grundforordningen var et rimeligt valg af referenceland, da der var et stort antal leverandører på dette marked og en vis grad af lighed mellem de produktionsprocesser, der anvendtes dér og i Folkerepublikken Kina. Desuden var der tilsyneladende ingen væsentlige forskelle med hensyn til adgangen til råmaterialer, og salget på det indonesiske hjemmemarked var repræsentativt sammenlignet med eksporten fra Folkerepublikken Kina til Fællesskabet. Endelig havde de kinesiske producenter/eksportører selv foreslået Indonesien, og fællesskabsproducenterne havde ikke gjort indsigelse mod Kommissionens hensigt i så henseende.

b) *Individuel behandling*

(44) Det er i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i grundforordningen fællesskabsinstitutionernes politik for lande uden markedsøkonomi at beregne en enkelt dumpingmargen gældende for det pågældende land, undtagen for så vidt angår producenter/eksportører, der kan påvise, at der bør indrømmes dem individuel behandling, dvs. at der bør fastsættes særskilte eksportpriser og beregnes individuelle dumpingmarginer.

(45) Alle de kinesiske producenter/eksportører, som besvarede Kommissionens spørgeskema, anmodede om individuel behandling. Ved undersøgelsen af rimeligheden af dette krav søgte Kommissionen at efterprøve om de producenter/eksportører, som medvirkede i proceduren, havde en grad af retlig og faktisk uafhængighed af staten svarende til den, der kendetegner situationen i et land med markedsøkonomi, og som ville berettigede en fravigelse fra princippet om at fastsætte en enkelt landsomfattende dumpingmargen for det pågældende land. Med henblik herpå blev der stillet producenterne/eksportørerne detaljerede spørgsmål om ejerforhold, ledelse, kontrol og fastlæggelse af forretningspolitik. Med en enkelt undtagelse, Grosby (China) Limited, kunne ingen af de produ-

center/eksportører, som besvarede spørgsmålene, over for Kommissionen på tilfredsstillende måde påvise, at deres forretningsvirksomhed var tilstrækkelig uafhængig af de kinesiske myndigheder til at berettigede individuel behandling. Anmodningerne afvistes derfor, og de pågældende producenter/eksportører underrettedes herom.

(46) Grosby (China) Limited var en juridisk person omfattet af Hongkongs lovgivning, men den fremstillede samme vare på et produktionsanlæg i Folkerepublikken Kina. Der var ingen juridisk person i Folkerepublikken Kina, men de faste anlægsaktiver dér var opført i det hongkongske selskabs regnskab.

Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos selskabet i Hongkong for at undersøge de omstændigheder, hvorunder det udøvede sin virksomhed, og forbindelserne med den kinesiske stat. Det pågældende selskab kunne på en for Kommissionen tilfredsstillende måde påvise, at det ganske klart ledede og havde kontrollen over fabrikken, både angående produktion og afsætning, og at selskabets drift i tilstrækkelig grad var uafhængig af de kinesiske myndigheder. Det konstateredes endvidere, at selskabet i Hongkong fastsatte eksportpriserne til Fællesskabet og fastlagde afsætningspolitikken uden indblanding fra de statslige myndigheder i Kina.

I betragtning af ovenstående ansås det for muligt at indrømme Grosby (China) Limited individuel behandling og følgelig at beregne en særskilt dumpingmargen som en undtagelse fra princippet om i henhold til artikel 9, stk. 5, i grundforordningen at beregne en landsomfattende dumpingmargen for lande uden markedsøkonomi.

c) *Landsomfattende dumpingmargen for Folkerepublikken Kina*

(47) I alt 17 eksportører i Folkerepublikken Kina besvarede Kommissionens spørgeskema. De pågældende producenter/eksportører repræsenterede imidlertid kun 14,3 % af den samlede eksport fra Folkerepublikken Kina, og det besluttedes derfor i betragtning af den stærkt manglende samarbejdsvilje at fastsætte dumpingmargenen for Folkerepublikken Kina på grundlag af artikel 18 i grundforordningen, dvs. på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Med henblik på at beregne en enkelt landsomfattende dumpingmargen for Folkerepublikken Kina beregnede Kommissionen først dumpingmargenen for de 16 samarbejdsvillige producenter/eksportører, som ikke indrømmedes individuel behandling (jf. punkt i) nedenfor). Kommissionen fastsatte derefter dumpingmargenen for de ikke-samarbejdsvillige producenter/eksportører (jf. punkt ii) nedenfor).

Den landsomfattende dumpingmargen for Folkerepublikken Kina beregnedes derefter som gennemsnittet af disse to dumpingmarginer (jf. punkt iii) nedenfor.)

i) Dumpingmargen for samarbejdsvillige producenter/eksportører

Stikprøver

- (48) Som nævnt i betragtning 7 benyttedes der i henhold til artikel 17 i grundforordningen stikprøveteknik for de 17 samarbejdsvillige producenter/eksportører i Folkerepublikken Kina. Der udvalgte efter aftale med de pågældende samarbejdsvillige producenter/eksportører fire producenter/eksportører.

Da en af disse producenter/eksportører, Grosby (China) Limited, imidlertid senere indrømmedes individuel behandling, blev dette selskab taget ud af stikprøven (jf. betragtning 46).

De tre tilbageværende producenter/eksportører i stikprøven for Folkerepublikken Kina er:

- Fujian Footwear and Headgear Import & Export Corporation
- Zhejiang Animal By-Products Import & Export Corporation
- Zhangjiang Yitai.

Normal værdi

- (49) Den normale værdi for de kinesiske producenter/eksportører, der indgik i stikprøven, fastsattes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i grundforordningen på grundlag af hjemmemarkedspriserne i Indonesien og de beregnede normale værdier, der var fastsat for de producenter/eksportører, der indgik i stikprøven for Indonesien.

Det skal bemærkes, at de pågældende tre kinesiske producenter/eksportører var blevet anmodet om at meddele detaljerede specifikationer for det fodtøj, der eksporteredes til Fællesskabet. Nævnte producenter/eksportører meddelte imidlertid kun ret begrænsede oplysninger, og Kommissionen måtte derfor på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger fastslå, hvilke indonesiske modeller der var identiske med de kinesiske modeller, som eksporteredes til Fællesskabet, eller, hvis der ikke forelå sådanne identiske modeller, hvilke indonesiske modeller der lå tættest op ad disse kinesiske modeller. Kommissionen kunne på dette grundlag finde sammenlignelige modeller for modeller, der repræsenterede 34,7 % af den samlede eksport fra de pågældende tre producenter/eksportører. For disse modeller var det derfor muligt at anvende de normale værdier, der var fastsat med henblik på at fastsætte de indonesiske dumpingmarginer.

- (50) For de fra Kina eksporterede modeller, for hvilke der ikke solgtes identiske modeller på det indonesiske hjemmemarked, beregnedes den normale værdi ved sammenlægning af produktionsomkostningerne for sammenlignelige eksporterede indonesiske modeller og et rimeligt beløb til dækning af SA&G og fortjeneste. SA&G og fortjenstmargen fastsattes på det grundlag, der er beskrevet i betragtning 29 og 30.

Eksportpris — beregning af eksportpris

- (51) Det fremgik af undersøgelsen, at eksporten fra de tre kinesiske producenter/eksportører, der indgik i stikprøven, gik direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportpriserne kunne derfor i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen fastsættes på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales.

Sammenligning

- (52) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportpriserne for producenterne/eksportørerne i stikprøven blev der i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen i form af justeringer taget hensyn til behørigt dokumenterede forskelle, der påvirkede priserne sammenlignelighed. Der blev følgelig foretaget justeringer for forskelle i fysiske egenskaber, transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger og dermed forbundne omkostninger samt emballerings- og kreditomkostninger.

Dumpingmargen

- (53) Kommissionen beregnede først en dumpingmargen for hver af de tre producenter/eksportører i stikprøven. Med henblik herpå foretog Kommissionen en sammenligning mellem den normale værdi af fabrik og eksportpriserne, fob, dvs. af kinesisk grænse, for de samarbejdsvillige kinesiske producenter/eksportører. Denne sammenligning var baseret på den vejede gennemsnitlige salgspris for hver model af det fodtøj, der fremstilledes af producenterne/eksportørerne i stikprøven og eksporteredes til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, og for hvilket der kunne findes en sammenlignelig model.
- (54) Da der ikke var tale om væsentlige forskelle i eksportpriserne mellem regioner, købere eller perioder, sammenlignedes den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen med eksportprisen på grundlag af et vejet gennemsnit.

Det fremgik af sammenligningen, at der fandt dumping sted af det pågældende fodtøj med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som producenterne/eksportørerne i stikprøven eksporterede til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen udtrykt i procent af prisen, cif Fællesskabets grænse, udgør 45,2 %.

ii) Dumpingmargen for ikke-samarbejdsvillige producenter/eksportører

(55) Dumpingmargenen for de ikke-samarbejdsvillige producenter/eksportører fastsattes i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. I betragtning af den usædvanlige mangel på samarbejdsvilje og da der ikke forelå andre troværdige oplysninger fra uafhængige parter, ansås i dette særlige tilfælde de mest relevante foreliggende oplysninger for at være den højeste dumpingmargen, der er anført i klagen. Den dumpingmargen, der fastsattes på dette grundlag, udgør 50 % af prisen, cif Fællesskabets grænse.

iii) Landsomfattende dumpingmargen for Folkerepublikken Kina

(56) Som anført i betragtning 47 beregnedes der en landsomfattende dumpingmargen for Folkerepublikken Kina på grundlag af det vejede gennemsnit af de margener, der var fastsat for de samarbejdsvillige producenter/eksportører (dvs. 45,2 %, jf. betragtning 54) og for de ikke-samarbejdsvillige producenter/eksportører (dvs. 50 %, jf. betragtning 55).

Den således fastsatte dumpingmargen for alle producenter/eksportører i Folkerepublikken Kina med undtagelse af Grosby (China) Limited udgør, udtrykt i procent af prisen, cif Fællesskabets grænse, 47,6 %.

d) *Dumpingmargen for Grosby (China) Limited*

i) Normal værdi

(57) Det skal anføres, at den normale værdi for Grosby (China) Limited beregnedes på samme måde som for de øvrige samarbejdsvillige producenter/eksportører i Folkerepublikken Kina, dvs. på grundlag af priserne på, eller de beregnede værdier af, sammenlignelige modeller fremstillet i referencelandet, dvs. Indonesien.

ii) Eksportpris

(58) Eftersom Grosby (China) Limited eksporterede sine varer via en importør, Nick's Sports and Leisure Footwear Ltd (UK), som er forretningsmæssigt forbundet med Grosby, beregnedes eksportprisen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen på grundlag af den pris, hvortil de importerede varer første gang videresolgte til en uafhængig køber. Der blev foretaget justeringer for alle omkostninger, der påløb mellem indførsel og videresalg, og for fortjeneste med henblik på at nå frem til en troværdig eksportpris, leveret Fællesskabets grænse. Der benyttedes en fortjenstmargen på 5 %, da dette var den fortjenstmargen, der konstateredes for den uafhængige importør, som havde den forretningsstruktur, der lå nærmest den for

Nick's Sports and Leisure Footwear Ltd (UK) gældende, og hos hvem der var aflagt kontrolbesøg.

iii) Sammenligning

(59) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen foretaget justeringer for forskelle i transport- og forsikringsomkostninger.

iv) Dumpingmargen

(60) Da der ikke var tale om væsentlige forskelle i eksportpriserne mellem regioner, købere eller perioder, sammenlignedes den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen med eksportprisen på grundlag af et vejet gennemsnit. På dette grundlag konstateredes der en dumpingmargen for Grosby (China) Limited på 1,3 %.

4. Thailand

i) Dumpingmargen for samarbejdsvillige producenter/eksportører

a) Normal værdi

(61) For at fastsætte den normale værdi for hver af de tre thailandske producenter/eksportører fastslog Kommissionen først, om hver producent/eksportørs samlede hjemmemarkedssalg af det pågældende fodtøj var repræsentativt sammenlignet med det samlede eksportsalg af det pågældende fodtøj til Fællesskabet. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen anses hjemmemarkedssalget normalt for repræsentativt, hvis hver producent/s samlede salg på hjemmemarkedet af samme vare udgør mindst 5 % af eksportsalget af den pågældende vare til Fællesskabet.

(62) Ingen af de pågældende producenter/eksportører havde et tilstrækkeligt hjemmemarkedssalg af det pågældende fodtøj i undersøgelsesperioden, jf. artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Det ansås derfor for påkrævet at beregne den normale værdi på grundlag af artikel 2, stk. 3, i grundforordningen ved til produktionsomkostningerne for hver model, der eksporteredes til Fællesskabet, at lægge et rimeligt beløb til dækning af SA&G og fortjeneste. To af producenterne/eksportørerne var forretningsmæssigt forbundne, og en af disse to forbundne producenter/eksportører solgte fodtøj og beklædning til sportsbrug, dvs. samme generelle kategori af varer, på det thailandske hjemmemarked. SA&G og fortjeneste fastsattes for disse to producenter/eksportører i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra b), i grundforordningen på grundlag af hjemmemarkedssalget af disse varer. Da den tredje samarbejdsvillige thailandske producent/eksportør ikke havde noget salg på hjemmemarkedet af den pågældende vare eller af varer af samme generelle

kategori, fastsattes SA&G og fortjeneste i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra c), på ethvert andet rimeligt grundlag, som i det foreliggende tilfælde var de SA&G og den fortjeneste, der fastsattes for ovennævnte to samarbejdsvillige producenter/eksportører.

- (63) En af de tre samarbejdsvillige thailandske producenter/eksportører fremstillede og eksporterede sko delvis fremstillet af råmaterialer, som kunderne i Fællesskabet leverede uden beregning. Da den pågældende producent/eksportør ikke kendte priserne på råmaterialerne, kunne han ikke angive deres andel af produktionsomkostningerne. Producenten/eksportøren havde ikke noget salg på hjemmemarkedet, og den normale værdi måtte derfor beregnes. Eftersom der ikke forelå fyldestgørende oplysninger om råvareomkostningerne, beregnede Kommissionen den normale værdi på grundlag af de foreliggende oplysninger om selskabets produktionsomkostninger og SA&G samt fortjeneste som fastlagt i foregående betragtning. Da både den beregnede værdi og den af denne producent/eksportør angivne eksportpris ikke indbefattede råmaterialeomkostninger, var disse størrelser direkte sammenlignelige.

b) Eksportpris

- (64) Det fremgik af undersøgelsen, at bortset fra det tilfælde, der er omhandlet i betragtning 67, gik al eksport direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportpriserne fastsattes følgelig på grundlag de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales.

c) Sammenligning

- (65) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportpriserne for de pågældende producenter/eksportører blev der i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, når der blev fremsat begrundet påstand om eksistensen af sådanne forskelle. Hvor det var relevant, blev der følgelig foretaget justeringer for forskelle i transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger og dermed forbundne omkostninger samt kreditomkostninger, bankgebyrer og garantiomkostninger og handelsled.

- (66) En af de thailandske producenter/eksportører stillede også krav om en justering, da den pågældendes eksportsalg i modsætning til hjemmemarkedssalget angiveligt fandt sted på et OEM-grundlag. Som led i undersøgelsen konstateredes det ganske klart, at eksportsalget fandt sted i et andet handelsled end salget på hjemmemarkedet. Der indrømmedes derfor i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra d), nr. ii), i grundforordningen en justering i form af et fradrag fra den beregnede normale værdi for egne mærker svarende til 10 % af bruttfortjenesten.

- (67) En thailandsk producent/eksportør solgte fodtøj til eksport til Fællesskabet gennem et med ham forretningsmæssigt forbundet handelsselskab i USA. På grund af forbindelsen mellem de to selskaber kunne der ikke fæstes lid til det thailandske produktionsselskabs priser ved salg til det amerikanske selskab. Med henblik på at fastsætte en pålidelig eksportpris ved salg fra Thailand til Fællesskabet justeredes prisen ved levering til Fællesskabet til ab Thailand. Eftersom det forbundne, selskabs funktioner kan anses for at svare til de funktioner, der varetages af en handlende på provisionsbasis, justeredes det forbundne selskabs priser ved levering til uafhængige kunder i Fællesskabet med et fradrag på 5 %. Dette tal ansås for rimeligt i betragtning af omfanget af det forbundne handelsselskabs deltagelse i eksportørens salgsaktiviteter. Der blev ikke fremlagt oplysninger, der kunne give anledning til at antage, at det var urimeligt at anvende dette tal. Eksportpriserne justeredes følgelig i overensstemmelse hermed.

d) Dumpingmargener

- (68) For at beregne dumpingmargenen for hver af de samarbejdsvillige thailandske producenter/eksportører sammenlignede Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen det vejede gennemsnit af de normale værdier med det vejede gennemsnit af producenternes/eksportørernes eksportpriser, idet det klart fremgik, at eksportpriserne ikke udviste et mønster, som afveg betydeligt mellem forskellige købere, regioner eller perioder.

- (69) Det fremgik af sammenligningen, at der for én af de tre samarbejdsvillige producenter/eksportørers vedkommende var tale om dumping af det pågældende fodtøj i undersøgelsesperioden. Udtrykt i procent af prisen, cif Fællesskabets grænse, fastsattes dumpingmargenen til:

— CK Shoes: 1,4 %.

Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at de øvrige to samarbejdsvillige thailandske producenter/eksportører var forretningsmæssigt forbundne, idet den ene af disse producenter/eksportører havde aktier i det andet selskab. Desuden havde et selskab i USA aktier i et af de producerende/eksporterende selskaber. Begge producenter/eksportører eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

Selv om disse producenter/eksportører opretholdt særskilte produktionsfaciliteter, beregnedes der i overensstemmelse med fællesskabsinstitutionernes faste praksis kun én dumpingmargin, jf. betragtning 24.

Dumpingmargenen fastsattes til:

— PSR Footwear/Bangkok Rubber Company: 0 %.

ii) Dumpingmargen for ikke-samarbejdsvillige producenter/eksportører

(70) For de producenter/eksportører i Thailand, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende, fastsattes dumpingmargenen i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. I betragtning af den usædvanligt høje grad af manglende samarbejdsvilje fra de thailandske producenters/eksportørers side (99 %) i denne sag og da der ikke forelå andre troværdige oplysninger fra uafhængige parter samt for ikke at belønne manglende samarbejdsvilje, ansås det for rimeligt at fastsætte restdumpingmargenen på grundlag af den højeste dumpingmargen, der anførtes i klagen, dvs. 50 %.

D. ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

(71) I betragtning af det store antal EF-producenter, der var parter i klagen, ansås det som anført i betragtning 5 for påkrævet at indhente oplysninger om EF-erhvervsgrenen fra tre kilder, nemlig de nationale producentsammenslutninger i Fællesskabet, de 87 EF-producenter i den første gruppe og de 15 EF-producenter i kontrolgruppen. De forskellige skadesindikatorer vurderedes derefter på det mest hensigtsmæssige grundlag (dvs. så bredt som muligt for de generelle indikatorers vedkommende og snævrere for de indikatorer, om hvilke der kun kunne indhentes oplysninger hos det enkelte selskab).

Dette indebærer:

- at produktion, salg, markedsandel og beskæftigelse i Fællesskabet blev fastlagt for hver af de nationale erhvervssammenslutninger inden for fodtøjsindustrien, og tallene omfatter således hele EF-produktionen af samme vare
- at de generelle udviklingstendenser for priser, omkostninger og rentabilitet blev fastlagt på grundlag af de 87 EF-producenter i den første gruppe, som udvalgte med det formål på en så afbalanceret måde som muligt at dække tidligere nævnte fire varekategorier og at afspejle de forskellige virksomhedsstørrelser og produktionsstrukturer i de største producerende medlemsstater
- at beregninger af prisunderbud og skades-tærskler blev foretaget på grundlag af fuldt efterprøvede pris- og omkostningsdata indhentede hos de 15 EF-producenter i kontrolgruppen, som er repræsentative i henseende til størrelse og varesortiment samt hjemsted (de har alle

hjemsted i de største producerende medlemsstater).

(72) Nogle parter gjorde gældende, at ovennævnte fremgangsmåde var mangelfuld, eftersom den afviger fra bestemmelserne i både artikel 5, stk. 4, og artikel 4, stk. 1, i grundforordningen, i henhold til hvilket spørgsmålet om, hvorvidt den undersøgte EF-erhvervsgren er repræsentativ, skal afgøres på grundlag af en undersøgelse af, om den tegner sig for en »betydelig del« af produktionen, og beviser for, at der forvoldes skade, skal således baseres på data indhentet hos producenter, der tegner sig for mindst 25 % af den samlede produktion af samme vare i Fællesskabet. Det anførtes navnlig, at der ikke kunne fæstes lid til tallet for den »samlede produktion i Fællesskabet«, som benyttes til vurdering af, om de 188 klagende EF-producenter er repræsentative.

Desuden anfægtedes Kommissionens anvendelse af stikprøveteknik med den begrundelse, at beslutningen om at anvende stikprøver blev truffet på et sent tidspunkt som reaktion på, at den klagende erhvervsgren ikke udviste tilstrækkelig samarbejdsvilje i de indledende faser af undersøgelsen.

1. Samlet produktion i Fællesskabet

(73) Det skal først understreges, at det inden iværksættelsen af undersøgelsen blev fastslået, hvor stor tilslutning der var til klagen. I løbet af undersøgelsen konstateredes det, at de 188 klagende EF-producenter fortsat tegnede sig for over 25 % af den samlede produktion i Fællesskabet (nemlig 53 %). De klagende EF-producenter tegner sig således for en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet af samme vare, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

Det er desuden påpeget, at den »samlede produktion i Fællesskabet« af samme vare blev fastsat til det højest mulige. Af mangel på pålidelige data kunne der således ikke foretages en undersøgelse for i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i grundforordningen at fastslå, om visse ikke-klagende producenters produktion burde have været holdt uden for tallet for »den samlede produktion« ud fra den betragtning, at deres vigtigste forretningsvirksomhed var import og ikke produktion i Fællesskabet.

Sådanne eventuelle EF-producenter, hvoraf nogle vides at have importeret betydelige mængder, fremstiller også betydelige mængder i Fællesskabet. Havde der foreligget tilstrækkelige oplysninger om dette aspekt, er det sandsynligt, at en del af denne »samlede produktion i Fællesskabet« ville være

blevet udelukket. En sådan reduktion ville have øget de klagede EF-producenters andel af produktionen i Fællesskabet. Omvendt fremgik det af undersøgelsen, at ud af de 188 klagede EF-producenter var 87 (dvs. EF-producenterne i »den første gruppe«, som defineret i betragtning 5) ikke forretningsmæssigt forbundet med nogen producent/eksportør, og ingen af dem importerede større mængder af den af undersøgelsen omfattede vare.

2. Stikprøver

- (74) Hvad angår dette spørgsmål skal det påpeges, at i betragtning af det store antal potentielle parter i proceduren anførtes det i meddelelsen om indledning af denne procedure udtrykkeligt, at undersøgelsen kunne gennemføres på grundlag af stikprøver. Som følge heraf søgtes det (via nationale sammenslutninger) fra begyndelsen af undersøgelsen at opnå tilsagn om samarbejde fra 89 EF-producenter, som udvalgte blandt de 188 EF-producenter, der tilsluttede sig klagen.

87 producenter (benævnt »den første gruppe« i betragtning 5) indgav fyldestgørende besvarelser, og blandt disse udvalgte der 15 med henblik på efterprøvning, og deres besvarelser efterprøvedes indgående ved kontrolbesøg hos de pågældende (sidstnævnte gruppe benævntes i betragtning 5 »kontrolgruppen«).

Det skal anføres, at det ved anvendelse af stikprøver ifølge bestemmelserne i grundforordningen ikke kræves, at der indhentes relevante data fra EF-producenter, der tegner sig for en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet, som defineret i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen. Artikel 17, stk. 1, i grundforordningen åbner derimod mulighed for at indhente data fra en stikprøve, som er repræsentativ for den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet. Selve formålet med sådanne bestemmelser om stikprøver er at tillade en situation, hvor den andel, som de EF-producenter, der indgår i stikprøven, tegner sig for, alt efter omstændighederne kan være betydeligt lavere end 25 % af den samlede produktion i Fællesskabet.

Under alle omstændigheder konstateredes det, at de 87 EF-producenter i den første gruppe alene tegnede sig for 25,7 % af produktionen i Fællesskabet af samme vare, og de opfylder derfor, da der ikke er givet udtryk for opposition mod klagen, kriterierne for at blive betegnet som den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet.

3. Konklusion

- (75) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at vurderingen af, om den undersøgte EF-erhvervsgræn var repræsentativ, fandt sted på en rimelig måde og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i grundforordningen.

E. SKADE

1. Generelle bemærkninger

- (76) Alle Eurostat-tal, der benyttedes til beregningerne, (vedrørende importomfang og -værdi og dermed priser pr. par) jf. nærmere nedenfor, justeredes så vidt muligt på grundlag af de foreliggende oplysninger (hentet fra Taric-databasen) med henblik på at udelukke fodtøj, hvortil der kræves særlig teknologi (og som ikke er omfattet af denne procedure, jf. betragtning 15).

2. Forbrug i Fællesskabet

- (77) Det samlede forbrug i Fællesskabet af fodtøj omfattet af denne undersøgelse beregnedes ved sammenlægning af følgende:

- alle fællesskabsproducenters salg i Fællesskabet af den pågældende vare (i henhold til oplysninger indhentet fra EF-fodtøjsproducenternes nationale sammenslutninger, kombineret med oplysninger fra Eurostat om deres eksport til lande uden for Fællesskabet), og
- den samlede import til Fællesskabet af den pågældende vare fra tredjelande, indbefattet Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand.

Det konstateredes på dette grundlag, at forbruget i Fællesskabet af den pågældende vare faldt fra 327 mio. par i 1991 til 307 mio. par i undersøgelsesperioden, altså en nedgang på 6 %.

3. Dumpingimportens omfang og markedsandel i undersøgelsesperioden

- (78) Den samlede import af fodtøj med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som er omfattet af den foreliggende undersøgelse, udgjorde i undersøgelsesperioden 28,6 mio. par.

Den samlede import af den pågældende vare med oprindelse i Indonesien udgjorde 15,9 mio. par i undersøgelsesperioden, og det tilsvarende tal for Thailand var 11,8 mio. par.

Beregnet på grundlag af forbruget i Fællesskabet (jf. foregående betragtning) svarede ovennævnte import til en andel af EF-markedet i undersøgelsesperioden på 9,3 % for Kina, 5,2 % for Indonesien og 3,9 % for Thailand.

4. Kumulering

- (79) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i grundforordningen undersøgtes det, om virkningerne af dumpingimporten fra ovennævnte tre lande burde vurderes kumulativt.

Som det fremgår af foregående betragtning var dumpingimporten fra henholdsvis Folkerepublikken Kina og Indonesien og de dertil svarende markedsandele (henholdsvis 9,3 % og 5,2 %) ikke ubetydelige i undersøgelsesperioden. Endvidere fastsattes der for begge lande dumpingmargener, som var højere end minimumsværdien (jf. betragtning 56 og 38-41).

Selv om den thailandske markedsandel i Fællesskabet ikke var så høj som ovennævnte to landes andel, var den, trods en svag tilbagegang i perioden 1991-1994, stadig 3,9 %, altså højere end minimumsværdien, og restdumpingmargenen for dette land var fastsat til 50 % (jf. betragtning 70).

- (80) Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at de samme konkurrencevilkår var gældende på EF-markedet for fodtøj importeret fra Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand. Varerne fra Kina, Indonesien og Thailand og fra Fællesskabet er således kendetegnet ved følgende:

- ud fra kundens synspunkt kan de erstatte hinanden
- de udbydes til salg i de samme geografiske områder i Fællesskabet
- de sælges gennem de samme distributionskanaler
- de er samtidigt til stede på EF-markedet
- de sigter almindeligvis mod det samme segment af fodtøjsmarkedet i Fællesskabet (dvs. den laveste eller mellemste del af markedet).

Desuden sælges de kinesiske, indonesiske og thailandske varer til priser, som ifølge det foreliggende er lavere end EF-erhvervsgrenens priser (jf. betragtning 86).

- (81) På dette grundlag anses kumulering for berettiget, og virkningerne af dumpingimporten fra alle tre lande bør følgelig vurderes samlet med henblik på undersøgelsen af den forvoldte skade.

5. Kumuleret mængde, kumuleret markedsandel og udviklingen i dumpingimporten

- (82) Den samlede import fra Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand steg tilsammen fra 38,6 mio. par i 1991 til 56,3 mio. par i undersøgelsesperioden, altså en stigning på over 45 %. Dette svarer til en forøgelse af den samlede markedsandel fra 11,8 % i 1991 til 18,4 % i undersøgelsesperioden.

6. Priserne på dumpingvarerne og underbud

- (83) I betragtning af den forskellige varesammensætning, der kan være tale om inden for hver af de fire KN-koder (jf. betragtning 17), skal en generel undersøgelse af udviklingen i importpriserne på dumpingvarerne mellem 1991 og 1994 udelukkende på grundlag af de tilsvarende varekategorier tages med forsigtighed. Det fremgik i den forbindelse af undersøgelsen, at der ifølge oplysningerne fra importørerne og disses organisationer havde været tale om en gradvis overgang til import af mere sofistikerede typer af fodtøj i den højere ende af markedet, med en dertil svarende generel stigning i importpriserne.

- (84) Hvad angår spørgsmålet om underbud blev der først foretaget en sammenligning for hver enkelt kategori mellem cif-importpriserne (angivet af Eurostat og korrigeret for at udelukke fodtøj, der kræver særlig teknologi, jf. betragtning 76), justeret for at nå frem til prisen, fortoldet og leveret til kunden, og EF-producenters salgspriser i Fællesskabet beregnet i samme handelsled (dvs. til forhandlere/grossistvirksomheder).

Der gennemførtes også en anden undersøgelse vedrørende underbud ved at udvalgte de kinesiske, indonesiske og thailandske modeller, der eksporteredes til Fællesskabet i de største mængder af de tre samarbejdsvillige thailandske producenter/eksportører samt de kinesiske og indonesiske producenter/eksportører i dumpingstikprøverne (grupperet i 17 repræsentative, såkaldte »familier« af fodtøj, f.eks. snøresko til mænd), og de justerede priser i Fællesskabet, for disse modeller, leveret hos kunden, sammenlignedes med de tilsvarende priser for identiske eller lignende modeller fremstillet af EF-producenterne i kontrolgruppen.

- (85) Ved justeringen af importpriserne til prisen, fortoldet, leveret hos kunden, blev der taget hensyn til den normale toldsats eller den toldsats, der var gældende i henhold til GSP (alt efter omstændighederne), samt en margin til dækning af alle omkostninger i forbindelse med aflæsning, transport og andre omkostninger, der specielt påløb ved import, samt den fortjeneste, som importørerne opnåede. På grundlag af den dokumentation, der er gennemgået for den pågældende vare, kunne det fastslås, at for at sikre en rimelig sammenligning med EF-producenternes priser og omkostninger, måtte cif-importprisen for den pågældende vare justeres opad med 2 % for at tage højde for de påløbne variable omkostninger, og derefter måtte den forhøjes med 0,96 ECU pr. par svarende til de gennemsnitlige faste omkostninger, der påløb, plus told.

- (86) På grundlag af de to metoder til fastsættelse af underbud, som er beskrevet i betragtning 84, fastsattes der gennemsnitlige underbudsmargener (udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens priser) på over 25 % for Folkerepublikken Kina og over 10 % for både Indonesien og Thailand.

7. Konklusion vedrørende dumpingimportens omfang og dens indvirkning på priserne i Fællesskabet

- (87) Som det fremgår af ovenstående steg den samlede dumpingimport fra de pågældende tre lande mellem 1991 og undersøgelsesperioden betydeligt, nemlig med over 45 %. I samme periode faldt forbruget imidlertid med 6 %.

Selv om der i løbet af den betragtede periode på fire år kunne iagttages visse stigninger i importpriserne, som afspejlede udviklingen i varesammensætningen, var der fortsat i høj grad tale om dumpingpriser, som var væsentligt lavere end EF-producenternes priser.

8. EF-erhvervsgrenens situation

Indledende bemærkning

- (88) For så vidt angår nedenstående data skal det anføres, at ikke alle de økonomiske faktorer, hvorom der er indhentet oplysninger hos de enkelte EF-producenter i den første gruppe og i kontrolgruppen, ansås for at være relevante for at afgøre, om der var påført EF-erhvervsgrenen skade. Eftersom der eksempelvis produceres til ordre, førtes der sædvanligvis ikke lager, og data herfor var derfor ikke særligt relevante for undersøgelsen af spørgsmålet om skade, og det samme var tilfældet for kapacitet og kapacitetsudnyttelse (da ledig kapacitet ikke direkte kan henføres til samme vare alene). Ved undersøgelsen af EF-erhvervsgrenens situation blev der følgelig i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen kun taget hensyn til de økonomiske faktorer, som ifølge det foreliggende påvirker denne særlige erhvervsgrens situation.

Produktion

- (89) Det fremgik af oplysningerne fra de nationale sammenslutninger, at produktionen i Fællesskabet faldt fra ca. 259 mio. par i 1991 til 224 mio. par i undersøgelsesperioden, altså en nedgang på 14 %.

Solgte mængder

- (90) Ifølge tallene fra de nationale sammenslutninger og Eurostat faldt salget målt i mængde med 22 % mellem 1991 og undersøgelsesperioden (beregnet som den samlede produktion i Fællesskabet minus eksport til tredjelande).

Omsætning

- (91) Der konstateredes en nedgang i salgsværdien for den pågældende vare på 16 % mellem 1991 og undersøgelsesperioden. En betydelig nedgang, selv om den var mindre markant end nedgangen målt i mængde.

Markedsandel

- (92) På grundlag af forbrugstallene, jf. betragtning 77, og de tal, der er indhentet fra de nationale sammenslutninger og Eurostat, konstateredes det, at EF-producenternes markedsandel i Fællesskabet faldt fra 64,5 % i 1991 til 53,3 % i undersøgelsesperioden.

EF-producenternes priser

- (93) Som anført i betragtning 83 vedrørende importpriserne må det fastslås, at i betragtning af den forskellige varesammensætning, der kan være tale om inden for hver af de pågældende fire KN-koder, skal enhver generel undersøgelse af udviklingen i importpriserne på dumpingimporten mellem 1991 og 1994 udelukkende på grundlag af fodtøjskategorierne tages med forsigtighed. Dette gælder også for en undersøgelse af data vedrørende EF-erhvervsgrenen på dette plan.

Baseret på den enkelte kategori viser undersøgelsen dog visse udviklingstendenser for EF-producenters priser, idet det fremgik, at kun EF-producenternes vejede gennemsnitlige salgspris for den vare, der henhører under kategori 1 (>unisex*-fodtøj), steg betydeligt mellem 1991 og undersøgelsesperioden. Det er sandsynligt, at denne prisstigning skyldes, at denne kategori omfatter en meget stor andel modepræget fodtøj, som er meget populært blandt unge, og som har været stærkt efterspurgt i de seneste år.

Derimod var priserne for varer henhørende under de øvrige kategorier enten uændrede eller steg kun ubetydeligt, men under alle omstændigheder har stigningen ligget under den gennemsnitlige inflation i den betragtede periode, og den afspejler ikke stigningen i produktionsomkostningerne. Det kan derfor konkluderes, at det på grund af konkurrencen ikke har været muligt at forhøje priserne.

Fortjeneste

- (94) Fortjenesten (i forhold til omsætningen) på salget i Fællesskabet af samme vare øgedes for EF-producenterne i den første gruppe i beskedent omfang, nemlig fra 6,8 % i 1991 til 7,3 % i undersøgelsesperioden. EF-producenterne i kontrolgruppen bekræftede også denne udviklingstendens med en

forøgelse fra 8,1 % til 8,2 %. Når EF-producenterne var i stand til at fastholde rentabiliteten trods ovennævnte priskonkurrence, skyldes det betydelige rationaliseringsbestræbelser og reduktion af omkostningerne hos de tilbageværende EF-producenter.

Desuden forklarer den pågældende erhvervsgrens omkostningsstruktur, at hvis driften ikke er rentabel, opgives den. Da de direkte omkostninger (råmaterialer og arbejdskraft mv.) således tegner sig for 80 % af omkostningerne ved fremstillingen af fodtøj, fremstilles varen kun til ordre, hvis det af en direkte omkostningsberegning fremgår, at der kan opnås fortjeneste for hver ordre. I denne situation kan ingen virksomhed udvise tab i mere end nogle få måneder uden at være nødsaget til at lukke. Dette forklarer, hvorfor EF-producenterne i den første gruppe og i kontrolgruppen i gennemsnit ikke havde tab.

Denne omkostningsstruktur sammen med den øgede indflydelse, der kan tilskrives en række store detailhandelsvirksomheder-importører, som er i stand til at vælge og skifte leverandør for enhver ordre udelukkende på grundlag af prisen (for så vidt angår Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand dumpingpriser) er i den forbindelse afgørende faktorer, som forklarer, hvorfor denne arbejdskraftintensive erhvervsgren er så yderst sårbar og ikke har nogen mulighed for over en længere periode at modstå et vedholdende konkurrencepres fra dumpingimport til lave priser.

EF-erhvervsgrenen var derfor nødsaget til at søge at fastholde rentabiliteten på bekostning af markedsandelen. Dette var stadig muligt, og rentabiliteten holdt sig på ca. 7 % i den betragtede periode, og trods en nedgang på mere end 11 procentpoint i markedsandelen siden 1991 havde EF-producenterne stadig en andel af EF-markedet på 53 % i 1994.

Beskæftigelse og virksomhedslukninger

- (95) På baggrund af ovenstående viste det sig, at undersøgelsen af udviklingen i beskæftigelse og virksomhedslukninger var særlig relevant. Det fremgik således af oplysninger fra de nationale sammenslutninger, at beskæftigelsen i den sektor, der fremstiller det af undersøgelsen omfattede fodtøj, faldt fra ca. 127 250 i 1991 til 114 000 i undersøgelsesperioden, altså en nedgang på ca. 10 %.

Hvad angår antallet af EF-producenter, der fremstillede det pågældende fodtøj, og som indstillede produktionen mellem 1991 og 1994, modtog Kommissionen nærmere oplysninger fra de nationale producentsammenslutninger om lukningen af 67 fabrikker i syv medlemsstater (Belgien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Portugal, Spanien og Det

Forenede Kongerige). Da nogle medlemsstater ikke fører detaljerede statistikker vedrørende meget små selskaber, kan det faktiske tal for virksomhedslukninger have været langt højere.

9. Konklusion vedrørende skade

- (96) På grundlag af oplysningerne fra de nationale fodtøjsproducenters sammenslutninger fremgår det klart af udviklingen i ovennævnte økonomiske indikatorer, at EF-producenternes situation forværres mellem 1991 og undersøgelsesperioden (nemlig hvad angår produktion, salg, markedsandel, beskæftigelse og virksomhedslukninger).
- (97) Tallene for de enkelte selskaber (f.eks. vedrørende rentabilitet), som undersøgtes ved slutningen af perioden for undersøgelse af spørgsmålet om den forvoldte skade, vedrører de »overlevende« og altså de mest fleksible producenter. Det følger heraf, at sådanne data medfører en undervurdering af skadens omfang som helhed, for så vidt angår hele EF-produktionen af det pågældende fodtøj. Det er først ved en samlet undersøgelse af situationen, at det står klart, hvor mange producenter der er forsvundet, og hvor stor nedgangen i produktion, salg og beskæftigelse har været, og dermed skadens fulde omfang.

Hertil kommer, at den »sunde« situation, som EF-producenter i den første gruppe eller i kontrolgruppen måtte synes at befinde sig i, også kan skyldes, at de har overtaget noget af den markedsandel, der tidligere tilhørte de EF-producenter, som ophørte i løbet af den betragtede fireårsperiode. Disse EF-producenter har også været nødsaget til at gå over til at fremstille visse typer fodtøj, som indtil for nylig har været mindre udsat for konkurrence fra dumpingimporten (f.eks. modepræget fodtøj, som har været en af »nicherne« på markedet).

Visse parter har i den forbindelse gjort gældende, at EF-producenterne med stort held har fulgt en strategi baseret på specialisering i modevarer i den dyrere ende af markedet. Resultatet heraf er angiveligt, at EF-producenterne ikke længere har kapacitet til at fremstille store mængder lavprisvarer af den type, der fremstilles i de eksportlande, som er omfattet af denne procedure. Det er korrekt, at i betragtning af EF-producenternes geografiske beliggenhed tæt på EF-markederne og muligheden for hurtig levering med henblik på at tilfredstille den stigende, men ofte kortvarige, efterspørgsel fra kunderne efter modepræget fodtøj har mange af EF-producenterne rettet en del af eller hele deres produktion mod denne sektor. Nogle producenter har helt og holdent måttet opgive produktionen af mindre modepræget, billigere fodtøj med lav

værditilvækst, men store serier til fordel for importen fra tredjelande, medens andre har søgt at fremstille en blanding af modepræget fodtøj og store mængder »klassisk« fodtøj. Disse serier af »klassisk« fodtøj er således de eneste, der giver grundlag for de mængder, der er nødvendige for at opretholde en industri- og forretningsstruktur af en levedygtig størrelse.

- (98) Det konkluderedes derfor, at EF-producenterne af det af undersøgelsen omfattede fodtøj har lidt skade i et omfang, der må betegnes som væsentligt.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (99) I overensstemmelse med artikel 3 i grundforordningen undersøgtes det, om den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, var forårsaget af dumpingimporten fra Kina, Indonesien og Thailand, eller om andre faktorer havde forårsaget eller bidraget til denne skade.

1. Virkningerne af dumpingimporten

- (100) Ved undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten skal det erindres, at pågældende varers art og visse store forhandlers indflydelse er fodtøjsmarkedet i Fællesskabet gennemsnitligt og prisløst, i det mindste i grossistledet. Som nævnt i betragtning 80 berører importen af dumpingvarer fra de pågældende lande desuden hovedsagelig den laveste eller mellemste del af markedet, der almindeligvis anses for at være mest følsom over for prissvingninger og følgelig det segment, hvor salg til lave priser uundgåeligt har substitutionsvirkninger.

Det skal endvidere anføres, at det fodtøj, der er omfattet af denne procedure, og som fremstilles i Fællesskabet, og det tilsvarende fodtøj, der importeres fra Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand, er i direkte indbyrdes konkurrence, da det sælges gennem de samme kanaler, og der meget ofte for forbrugeren kun er få synlige eller væsentlige forskelle i kvaliteten mellem de importerede og de i Fællesskabet fremstillede varer.

- (101) Det konstateredes i den forbindelse, at den stigende import og importens stadig større markedsandel sammen med de betydelige underbud, der er konstateret, faldt sammen med nedgangen i EF-erhvervsgrenens markedsandel og den generelle tilbagegang for denne erhvervsgren.

Det konkluderedes derfor, at der er en sammenhæng mellem lavprisimporten til dumpingpriser

fra de pågældende lande og forværringen af EF-erhvervsgrenens situation.

2. Virkningerne af andre faktorer

- (102) Det er også undersøgt, om andre faktorer end dumpingimporten fra Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand kan have forårsaget eller bidraget til den væsentlige skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, for dermed at sikre, at skade forårsaget af andre faktorer ikke tilskrives dumpingimporten.

a) Import fra andre tredjelande

- (103) Spørgsmålet om, hvorvidt import fra andre lande end de tre, der er omfattet af den igangværende undersøgelse, kan have bidraget til den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen, undersøgtes først. I den forbindelse henviste visse interesserede parter specielt til import til Fællesskabet fra Vietnam. Det fremgik af Eurostat-tallene (efter justering for at udelukke fodtøj, der kræver særlig teknologi, jf. betragtning 76), at importen til Fællesskabet af de pågældende varer fra Vietnam steg meget betydeligt, nemlig fra ca. 30 000 par i 1991 til 15,9 mio. par i 1994.

I betragtning af den voldsomme stigning i importen fra Vietnam kan det ikke afvises, at denne import også kan have haft skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenens situation. Da der imidlertid ikke forelå oplysninger om varesammensætningen i denne import, var det hvad angår importpriserne ikke muligt at fastlægge rimelige data, der kunne danne grundlag for konklusioner. Den hidtil fremlagte dokumentation om priserne på de varer, der eksporteredes fra Vietnam til Fællesskabet, ansås derfor for utilstrækkelige til at begrunde en udvidelse af den igangværende undersøgelse til også at omfatte Vietnam.

- (104) Det skal desuden bemærkes, at markedsandelen i Fællesskabet for alle tredjelande indbefattet Vietnam, men ikke Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand, steg med 12 % mellem 1991 og 1994, medens de pågældende tre lande øgede deres markedsandel betydeligt mere i samme periode, nemlig med 46 %.

- (105) Det konkluderedes derfor, at selv om importen fra andre tredjelande kan have bidraget til den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt, kan virkningen heraf ikke anses for at have brudt årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra de pågældende tre lande og den væsentlige skade, EF-erhvervsgrenen har lidt.

b) *Intern konkurrence i Fællesskabet*

- (106) Flere interesserede parter gjorde gældende, at der var betydelig intern konkurrence i Fællesskabet mellem producenter i Italien, Portugal og Spanien og producenter i de øvrige medlemsstater, og at dette var årsagen til, at nogle EF-producenter befandt sig i en ugunstig økonomisk situation. De konkurrencemæssige devalueringer af nogle medlemsstaters valutaer og Kommissionens beslutning om ikke at tillade betaling af statsstøtte til den italienske fodtøjsindustri⁽¹⁾ bl.a. begrundet med dens sunde økonomiske situation er også blevet fremført som en yderligere antydning af, at den skade, EF-erhvervsgrenen måtte have lidt, i høj grad er selskabt.
- (107) Med hensyn til ovennævnte argumenter bør der imidlertid sondres mellem redelig konkurrence og illoyal konkurrence, og det skal påpeges, at der i et enhedsmarked findes mekanismer, der sikrer, at konkurrencen mellem producenter i Fællesskabet finder sted på redelige vilkår.

Ved vurderingen af den skade, erhvervsgrenen i Fællesskabet har lidt, er der endvidere taget hensyn til situationen for EF-producenterne af de pågældende varer i alle medlemsstater, hvor der fremstilles fodtøj af de pågældende typer i betydelige mængder. Resultaterne af denne vurdering afspejler situationen for EF-erhvervsgrenen som helhed. De samlede data, der anvendtes til vurdering af skaden, kompenserer følgelig for eventuelle interne forskelle i EF-erhvervsgrenens resultater. Det er i den forbindelse f.eks. værd at bemærke, at hvis intern konkurrence havde været den eneste drivende kraft på markedet, ville EF-erhvervsgrenens markedsandel ikke være faldet fra 64,5 % i 1991 til 53,3 % i 1994, eftersom nogle producenters tab af markedsandele ville have været gevinst for andre.

Det fremgår af undersøgelsen, at nedgangen i produktion, markedsandel og beskæftigelse for producenterne i nogle medlemsstater på ingen måde er blevet opvejet af en forbedring i situationen for producenterne i andre medlemsstater, som en del interesserede parter har fremført.

Det skal også understreges, at Kommissionens beslutning om ikke at tillade, at der ydes statsstøtte til den italienske fodtøjsindustri var baseret på en vurdering af den pågældende erhvervsgren som helhed i modsætning til det segment af markedet, der er omfattet af den foreliggende undersøgelse. Endvidere var denne beslutning baseret på de virkninger, en sådan foranstaltning ville have for det indre markeds funktion, og det erkendes bl.a., at

beskæftigelsessituationen er vanskelig i denne sektor i alle medlemsstater.

- (108) Efter den endelige underretning om undersøgelsesresultaterne gjorde nogle parter gældende, at i betragtning af, at visse EF-producenter har registreret en meget negativ udvikling i de seneste år, medens andre har fastholdt deres omsætning, kan den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt, skyldes forskelle i de ledelsesmæssige kvalifikationer i selskaberne og ikke virkningerne af dumpingimporten.
- (109) Det skal i den forbindelse understreges, at som følge af forskelle i varesortimentet er det normalt, at ikke alle selskaber i samme grad er berørt af konkurrencen fra lavprisimporten til dumpingpriser. Det er også normalt, at nogle selskaber i et marked præget af konkurrence opnår bedre resultater end andre, og det er netop antallet af producenter i Fællesskabet, der sikrer, at der er konkurrence. Desuden konstateredes der som led i undersøgelsen ingen tegn på dårlig ledelse (f.eks. i forbindelse med investerings- eller beskæftigelsespolitik). Som anført ovenfor kan intern konkurrence ikke være årsagen til den generelle nedgang i EF-producenternes markedsandel, og den kan derfor ikke anses for at bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt.

c) *Overførsel af arbejdskraftintensive processer i underentreprise*

- (110) Det blev også fremført, at en række EF-producenter har overført nogle af deres mere arbejdskraftintensive processer til tredjelande med lave arbejdskraftomkostninger, og at de derved har bidraget til den samlede skade, som er påført EF-erhvervsgrenen, navnlig med hensyn til beskæftigelsen. Det skal i den forbindelse påpeges, at det forhold, at nogle producenter har måttet ty til en sådan fremgangsmåde, som er en forsvarsforanstaltning, der er truffet for at mindske omkostningerne i et forsøg på at konkurrere med dumpingvarerne, er et yderligere bevis for det konkurrencemæssige pres, der udøves af dumpingimporten.

3. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

- (111) Selv om visse andre faktorer end dumpingimporten fra de pågældende lande kan have bidraget til den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt, fastslås det, at der særskilt betragtet foreligger en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten til lave priser fra Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand, og den væsentlige skade, EF-erhvervsgrenen har lidt. Denne konklusion er baseret på de forskellige

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 96/542/EF (EFT L 231 af 12. 9. 1996, s. 23).

faktorer, der er omhandlet i det foregående, og navnlig de betydelige prisunderbud, den væsentlige stigning i disse landes markedsandel (og den tilsvarende nedgang i EF-erhvervsgrænsens markedsandel) og den meget store vækst i dumpingimporten, som har medført, at et stort antal producenter i Fællesskabet er blevet tvunget til at lukke. For denne konklusion taler yderligere det forhold, at den generelle effektivitet i Fællesskabets fodtøjsindustri, som fremstiller de pågældende varer, ikke kan anfægtes som det bl.a. fremgår af EF-producenternes resultater på eksportmarkederne uden for Fællesskabet (EF-erhvervsgrænsens eksport steg således målt i mængde med 25 % mellem 1991 og 1994).

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (112) På grundlag af alle fremlagte beviser undersøgtes det, om der til trods for konklusionerne vedrørende dumping og den skade, der er forvoldt som følge heraf, foreligger tvingende grunde, der vil kunne føre til den konklusion, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger i dette særlige tilfælde. Med henblik herpå og i henhold til artikel 21, stk. 1, i grundforordningen undersøgtes virkningerne af eventuelle foranstaltninger for alle berørte parter samt følgerne af ikke at træffe foranstaltninger.

Ved vurderingen heraf blev der navnlig taget hensyn til nødvendigheden af at afhjælpe den skadevoldende dumpings handelsfordrejende virkninger og at genskabe effektive konkurrencevilkår.

1. Virkninger for EF-erhvervsgrænsen og dens leverandører

a) *EF-erhvervsgrænsens interesser*

- (113) Uden foranstaltninger til afhjælpning af virkningerne af dumpingimporten fra Kina, Indonesien og Thailand anses det for uundgåeligt, at EF-producenternes situation forværres yderligere. Flere EF-producenter og i den sidste ende den pågældende erhvervsgræn som helhed vil begynde at registrere finansielle tab med det resultat, at der bliver tale om yderligere fabrikslukninger og et betydeligt tab af arbejdspladser ud over dem, der skyldes rationalisering og teknologiske forbedringer. Det skal påpeges, at hvis der er færre producenter til stede på fællesskabsmarkedet, begrænses konkurrencen måske tilsvarende.
- (114) Nogle interesserede parter gjorde gældende, at i betragtning af fodtøjsindustriens mobilitet på verdensplan ville antidumpingforanstaltninger mod Folkerepublikken Kina, Indoensien og Thailand

ikke have nogen positiv indvirkning på EF-erhvervsgrænsens situation som følge af en sandsynlig flytning af indkøbet af forsyninger til andre tredjelande med billig arbejdskraft, såsom Bangladesh, Indien eller Vietnam. Det er endvidere gjort gældende, at den erhvervsgræn, der fremstiller fodtøj med overdel af læder eller plast, i så henseende er i samme situation som den, der fremstiller håndtasker af syntetiske materialer, og at Rådet følgelig også i den foreliggende sag bør afstå fra at indføre foranstaltninger⁽¹⁾.

- (115) Flytning af indkøbet af forsyninger mellem forskellige lande har været en vigtig faktor på fodtøjsmarkedet i flere år. Det skal i den forbindelse bemærkes, at EF-erhvervsgrænsen har været i stand til gennem automatisering og rationalisering delvis at kompensere for importørernes stadige bestræbelser for at finde de lande, der har de laveste arbejdskraftomkostninger. Dette kan imidlertid ikke være tilfældet på baggrund af den betydelige stigning i dumpingimporten fra de tre lande, der er omfattet af denne procedure. Hvad angår den påståede lighed mellem den foreliggende procedure og sagen vedrørende håndtasker af syntetiske materialer skal det understreges, at den betydelige markedsandel, den klagende EF-erhvervsgræn i den foreliggende sag fortsat oprettholder, arten af kapitalejere i de fleste eksportselskaber samt de betydelige erhvervsinvesteringer, der er nødvendige for at fremstille fodtøj, ganske klart udelukker enhver rimelig og relevant sammenligning mellem de to erhvervsgræne. Rådet kan derfor ikke godtage, at det af hensyn til et krav om konsekvens bør afstå fra at træffe foranstaltninger i den foreliggende sag.

Desuden er den kendsgerning, at producenterne/eksportørerne vil kunne overflytte deres produktionsanlæg til andre lande for at undgå betaling af antidumpingtold, ikke i sig selv en tilstrækkelig grund til, at Rådet ikke skulle indføre foranstaltninger i en sag, hvor det er fastslået, at eksporten til EF-markedet finder sted til dumpingpriser og forårsager væsentlig skade for den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet. Skulle en sådan situation opstå, kan EF-erhvervsgrænsen indgive en klage med anmodning om, at der indledes en antidumpingprocedure mod en sådan import eller en undersøgelse vedrørende omgåelse i henhold til artikel 13 i grundforordningen.

- (116) Det anførtes endvidere, at hvis der skulle indføres foranstaltninger, ville kinesiske, indonesiske og thailandske producenter/eksportører gå over til at fremstille de typer fodtøj, for hvilke EF-producenterne har en teknologisk og moderelateret fordel, og således påføre EF-erhvervsgrænsen yderligere skade.

⁽¹⁾ Jf. betragtning 105 og 106 i Rådets forordning (EF) nr. 1567/97 (EFT L 208 af 2. 8. 1997, s. 31).

Ses der bort fra, at denne form for argumentation ikke kan føre til den konklusion, at Rådet bør afstå fra at vedtage foranstaltninger, når der finder skadelig dumping sted, er der intet, der giver anledning til at antage, at selv hvis der ikke træffes foranstaltninger, vil producenterne/eksportørerne i ovennævnte lande ikke i fremtiden beslutte at udvide deres sortiment af det fodtøj, som de fremstiller og eksporterer. Det blev således i flere redegørelser fra importørerne påpeget, at der var iagttaget en udviklingstendens i retning mod import af varer af højere kvalitet med tilsvarende højere priser. Som tidligere nævnt kunne denne udviklingstendens allerede iagttages før undersøgelsesperioden.

b) *Forsyningsindustriens interesser (råmaterialer og maskiner til EF-erhvervsgrenen)*

- (117) Det har været et markant træk ved denne undersøgelse, at EF-producenterne (og deres leverandører af råmaterialer og udstyr osv.) i mange medlemsstater ofte er grupperet i samme geografiske område. Lukningen af én fabrik kan derfor have skadelige følgevirkninger for andre virksomheder i området, især hvad angår beskæftigelsen.
- (118) Det er gjort gældende, at hvis der indføres foranstaltninger vil det være til skade for EF-producenternes salg af maskiner til fodtøjsindustrien i Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand.

Hvad angår leverandørerne af maskiner til fremstilling af fodtøj, er der ikke modtaget nogen dokumentation for, at producenterne/eksportørerne i Folkerepublikken Kina, Indonesien eller Thailand er EF-udstysproducenternes største eller vigtigste kunder.

Under alle omstændigheder skal det bemærkes, at EF-erhvervsgrenen ganske klart investerer i automatisering og især i sprøjtestøbningsprocessen. Denne automatisering, som bidrager til den teknologiske forbedring af fremstillingsprocessen for fodtøj i Fællesskabet, er forbundet med investeringer i maskiner og støbforme fremstillet i Fællesskabet.

2. Virkninger for forbrugerne

- (119) Selv om der ikke er modtaget henvendelser fra forbrugerorganisationer efter offentliggørelsen af meddelelsen om indledning af denne procedure, har nogle parter gjort gældende, at antidumpingforanstaltninger vil have alvorlige følger for forbrugerne i Fællesskabet, især dem med de laveste indkomster.

Der er foretaget en nærmere undersøgelse af denne påstand om foranstaltningernes forudselige indvirkning på salgsprisen til forbrugerne. Der er nedenfor redegjort for resultaterne af denne undersøgelse, som er baseret på de foreliggende oplysninger.

a) *Virkninger i absolutte tal*

- (120) Hvad for det første angår priserne på fodtøj ved levering til forhandlerne er det sandsynligt, at disse leverandører i betragtning af konkurrencen og antallet af leverandører enten i Fællesskabet (hvor EF-erhvervsgrenen stadig har 53,3 % af markedet) eller i tredjelande, som ikke er omfattet af denne procedure (importen fra disse lande tegner sig for 28,3 % af markedet) ikke vil være i stand til i væsentligt omfang at forhøje deres priser uden risiko for at tabe markedsandele.

Det skal erindres, at de skadestærskler, der fastsættes for Indonesien og Thailand er betydeligt lavere end for Folkerepublikken Kina, idet deres importpris i gennemsnit i undersøgelsesperioden udgjorde henholdsvis 6,97 ECU og 7,16 ECU pr. par. I betragtning af, at markedsandelen for fodtøj med oprindelse i Folkerepublikken Kina er 9,3 % (med en gennemsnitspris på 5,47 ECU pr. par i undersøgelsesperioden) og på baggrund af den foreslåede told, vil den gennemsnitlige maksimale forudselige virkning af de foreslåede foranstaltninger på prisen på det pågældende fodtøj andrage 0,4 ECU pr. par.

Forbrugerne vil således kun komme til at betale et tillæg på 0,4 ECU pr. par, hvis forhandlerne beslutter at fastholde en uændret margen og overvælter de øgede omkostninger på forbrugerne. Da det gennemsnitlige forbrug af det pågældende fodtøj i Fællesskabet årligt er mindre end et par per person, vil følgevirkningerne af de foreslåede foranstaltninger ganske klart være ubetydelige for den gennemsnitlige forbrugers årsbudget.

b) *Relative virkninger, prisens indvirkning på forbruget*

- (121) Relativt set var grundlaget for beregningerne gennemsnitsprisen for det pågældende fodtøj, leveret til forhandlers lager, dvs. 13,5 ECU pr. par, hvor der for de importerede varers vedkommende tages hensyn til den justering for forskelle i handelsled der er omhandlet i betragtning 85. Anvendes den laveste bruttofortjeneste, der er konstateret i de distributionskanaler, der analyseres nedenfor dvs. 125 %, anslås det, at gennemsnitsprisen for forbrugeren for den pågældende vare er højere end 30 ECU pr. par, inklusive alle omkostninger og told, der påløber mellem indførelse og salg til den endelige forbruger. Antidumpingtolden vil følgelig påvirke forbrugerprisen med ca. 1,3 %.

Som anført ovenfor bør denne procentsats ses både i lyset af den absolutte prisforhøjelse (0,4 ECU pr. par) og den generelle prisudvikling i løbet af perioden for undersøgelse af spørgsmålet om den forvoldte skade. I løbet af de fire år, der indgik i undersøgelsen, og som følger af dumpingimportens

indtrængen på markedet, faldt den gennemsnitlige markedspris, leveret til forhandlers lager, således i absolutte tal, og korrigeret for den almindelige inflation, med over 10 %.

- (122) Det skal tilføjes, at selv hvis forbrugerne faktisk sammenligner priserne på samme tidspunkt i forskellige forretninger, er de for så vidt angår den pågældende vare almindeligvis mindre opmærksomme på udviklingen i det generelle prisniveau. Ovennævnte nedgang i priserne hindrede således ikke, at det samlede forbrug af den pågældende vare faldt med 6 %.

Dette kan forklares ved en vis mæthed, som kan iagttages for varer, der vedvarende sælges til så lave priser, at forbrugerne næppe reagerer på en begrænset ændring i det generelle prisniveau. Det er derfor tvivlsomt, om en fuldstændig overvæltning af tolden, dvs., en maksimal prisforhøjelse på 1,3 %, vil have nogen væsentlig indvirkning på den nuværende udviklingstendens for efterspørgslen på EF-markedet.

- (123) Da der ikke forelå andre oplysninger eller reaktioner fra forbrugerorganisationerne, konkluderedes det, at følgevirkningerne af de foreslåede foranstaltninger formentlig vil være ubetydelige for forbrugerne af det pågældende fodtøj.

3. Virkninger i forhandlerleddet

a) *Virkninger i forhandlerleddet som helhed*

- (124) Det er gjort gældende, at indførelsen af foranstaltninger vil have stærkt negative følger for importørerne. Der er mere generelt fremført divergerende synspunkter om situationen i hele distributionskæden for fodtøj, som angiveligt er en aktivitet, der har langt større betydning i Fællesskabet end produktionen af fodtøj, både i henseende til omsætning og beskæftigelse.

Det skal for det første påpeges, at omsætningen i distributionskæden for en given mængde fodtøj ifølge sagens natur vil være højere end i de produktionsselskaber, hvorfra varerne indkøbes, ganske enkelt som følge af den højere forhandlermargen. For det andet kan beskæftigelsestallene i forhandlerleddet, hvor der sælges alle typer fodtøj, ikke sammenlignes med de tilsvarende tal udelukkende for produktionen i Fællesskabet af den pågældende vare.

Eftersom de endelige forbrugere ikke køber sko i mængder af større betydning uden for Fællesskabet, kan negative følgevirkninger af antidumpingtold for distributionssystemet som helhed kun opstå som et resultat af en betydelig nedgang i forbruget og dermed omsætningen, eller i det forhold, at forhandlerne er nødsaget til at acceptere en lavere margen for at mindske en stigning i

forbrugerpriserne mest muligt og en nedgang i forbruget.

Som anført ovenfor kan det på baggrund af de forudselige følgevirkninger af eventuelle foranstaltninger for forbrugerne af den pågældende vare anses for højst usandsynligt, at forbruget af den pågældende vare vil falde væsentligt som et resultat af indførelsen af antidumpingforanstaltninger, også selv om forhandlerne skulle opretholde deres nuværende margener.

Det kan derfor alt i alt konkluderes, at virkningerne af eventuelle foranstaltninger, vil være meget begrænsede for distributionskæden. Der blev imidlertid foretaget en dybtgående analyse på baggrund af fodtøjsdistributionssystemets struktur i Fællesskabet.

b) *Fodtøjsdistributionssystemets struktur i Fællesskabet*

- (125) Fodtøjsdistributionssystemet i Fællesskabet består af fire forskellige salgskanaler i forbindelse med salget til den endelige bruger, nemlig mærkevarekæderne, de uafhængige detailhandlere, ikke-specialiserede supermarkeder og andre former for almindeligvis ikke-specialiseret distribution som f.eks. beklædningsforretninger.

i) *Uafhængige detailhandlere*

- (126) Den traditionelle distributionskanal består af uafhængige detailhandlere, som almindeligvis køber deres varer fra grossister. Udviklingen i distributionssystemet går imidlertid i retning af, at grossisterne forsvinder, efterhånden som detailhandlerne indgår i et nærmere samarbejde med et mere begrænset antal producenter eller slutter sig sammen i indkøbsforeninger, men bibeholder deres uafhængighed.

Hvad angår detailhandlerne selv befinder de sig i en vanskelig konkurrencesituation, da de hver for sig ikke kan kontrollere leverandørernes prispolitik og er nødsaget til at forlange høje avancer på mellem 150 og 200 % for at dække de forholdsvis høje omkostninger, der er forbundet med forretningsvirksomhed i de ofte dyrere kvarterer i byerne. De har således tabt terræn i nogle medlemsstater til nyere former for distribution, som henhører under de øvrige tre kategorier og især mærkevarekæderne.

Som følge af deres stærke tilstedeværelse i andre medlemsstater og deres dækning af den øverste ende af markedet, hvor de opretholder vedvarende gode forretningsforbindelser med deres kunder, skal det anføres, at uafhængige detailhandlere stadig i det mindste i henseende til værditilvækst og beskæftigelse (over 250 000 arbejdstagere) er den vigtigste distributionskanal i Fællesskabet, om end de formentlig ikke ligger på førstestadiet med hensyn til markedsandel, målt i mængde.

ii) Mærkevarekæder i detailledet

- (127) Disse kæder, som undertiden også er involveret i produktionsvirksomhed i Fællesskabet, ejes i hvert land almindeligvis af et eller to store selskaber, som på sin side ejer flere varemærker og udøver deres virksomhed på hele markedet. De driver supermarkeder eller discountbutikker uden for byerne og kan konkurrere med de ikke-specialiserede supermarkeder på grund af salgsomfang, priser og specialisering.

Mærkevarekæderne i detailledet sælger også deres varer gennem forretninger i bycentrene, hvor de afløser de uafhængige detailhandlere ved salg i standardiserede butikker med lavere omkostninger, som er et svar på nogle kunders behov for et alternativ til discountbutikker. Som følge af deres stærke position, deres adgang til forsyninger på verdensmarkedet, fordi de importerer for egen regning, og den forholdsvis lave margen, de beregner sig, almindeligvis omkring 25 % af salgsomkostningerne for de centrale indkøbssteder og 100 % i gennemsnit for butikkerne, er disse mærkevarekæder i detailledet i stand til hurtigt at vinde markedsandele, når først de gør deres entré på markedet, og at opnå en vækst på over 5 % om året.

iii) Ikke-specialiserede supermarkeder

- (128) Ikke-specialiserede supermarkeder, som tegner sig for en betydelig del af fodtøjsmarkedet målt i mængde, men mindre målt i værdi som følge af de lave gennemsnitspriser for deres salg, har stor betydning i den lavere ende af markedet. Om end de undertiden køber direkte fra leverandører uden for Fællesskabet, importerer de sædvanligvis deres varer gennem specialiserede importører og tegner sig for en betydelig del af disses salg af fodtøj. Deres traditionelle bruttofortjeneste er ca. 100 %, men den kan svinge fra ca. 60 % i forbindelse med salg fremstød til over 130 % på visse EF-fremstillede varer. Som følge af det yderligere led i afsætningskæden, som importøren betegner, og de faste omkostninger, der påløber, er forbrugerprisen på de fra de pågældende lande importerede varer ved afsætning gennem denne salgskanal sædvanligvis tre gange højere end cif-prisen.

iv) Andre salgskanaler

- (129) Andre salgskanaler såsom postordrefirmaer eller beklædningsforretninger har vundet en vis betydning i nogle medlemsstater, men ingen af dem har alene vundet større betydning på fællesskabsplan. I nogle medlemsstater har specialiserede postordrefirmaer en omkostningsstruktur i lighed med mærkevarekædernes. Beklædningskæder på fællesskabsplan har i deres »små« butikker også fodtøj som et tilbehør i form af modeprægede mærkevarer, almindeligvis med højere margener end deres sædvanlige beklædningsartikler. Som følge af

modeaspektet af dette salg indebærer det konkurrence for mærkevarekæderne om end i mindre omfang end de store blandede forretninger i bycentrene.

c) De foreslåede foranstaltningers særlige følger for de forskellige salgskanaler

- (130) Med hensyn til de uafhængige detailhandlere, som stadig tegner sig for det største antal beskæftigede i distributionssystemet for fodtøj i Fællesskabet, styrkes den generelle konklusion, der er omhandlet i betragtning 124, af den kendsgerning, at det sædvanligvis kun er en lille del af deres leverancer af den pågældende vare, der har oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indonesien eller Thailand. Det skal tilføjes, at de er sluttet sammen i et forbund, hvor otte medlemsstater er repræsenteret, og at der ikke på medlemmernes vegne fra dette forbund eller fra anden side er modtaget indsigelse mod den mulige indførelse af antidumpingforanstaltninger.
- (131) De selskaber, der ejer mærkevarekæder, har anfægtet behovet for at indføre antidumpingtold. Selv om den generelle konklusion også gælder disse parter, forklarer det forhold, at nogle af dem i højere grad end de uafhængige detailhandlere baserer deres indkøb af den pågældende vare på dumpingimport, hvorfor de inden for distributionsystemet vil kunne frygte, at foranstaltningerne vil have negative følger for deres komparative konkurrencesituation.

Eventuelle foranstaltningers direkte følger for disse selskabers finansielle situation vil være ubetydelig, hvis toldens fulde beløb overvælttes på forbrugeren. Der kan kun forventes indirekte, negative finansielle følger, hvis forbrugeren på grund af denne prisforhøjelse skulle mindske deres køb af den pågældende vare betydeligt. Skulle dette imidlertid blive tilfældet, vil det kun blive i begrænset omfang, jf. betragtning 122.

Desuden er den pågældende vare aldrig den eneste indtægtskilde for disse specialiserede butikker og som følge af de lave priser tegner den sig for mindre end 12 % af de samarbejdsvillige mærkevareselskabers omsætning. På denne baggrund vil en beskeden tilbagegang i efterspørgslen efter den pågældende vare, som må anses for usandsynlig, have ubetydelige følger for selskabet som helhed, navnlig hvis efterspørgslen i det mindste delvis rettes mod fodtøj til højere priser, formentlig med en højere fortjeneste i absolutte tal.

- (132) For så vidt angår ikke-specialiserede supermarkeder eller andre ikke-specialiserede forretninger, vil sådanne selskabers situation næppe blive berørt af indførelsen af foranstaltninger, selv i tilfælde af ovennævnte markedsudvikling, da disse selskaber i endnu mindre grad baserer deres salg på den pågældende vare.

- (133) Der blev foretaget en undersøgelse af situationen for de importører, der leverer til disse ikke-specialiserede distributionskanaler, idet det konstateredes, at den del af deres omsætning, som hidrører fra varer importeret fra de pågældende lande, var betydelig. De pågældende selskaber er almindeligvis baseret på en meget begrænset og fleksibel struktur, som gør det muligt for dem kun at sælge, når den avance, der påregnes opnået, giver dækning for de omkostninger, der påløber. Deres viden om markedet og deres evne til at planlægge og sælge påvirkes ikke af oprindelseslandet for varerne. Da antidumpingforanstaltningerne indvirker på distributionssystemet for fodtøj som helhed, vil disse importører kunne udnytte enhver markedssituation og fortsat forsyne deres kunder med importvarer fra Kina, Indonesien eller Thailand eller med ikke dumpede varer eller varer fremstillet i Fællesskabet.
- (134) Det kan således ikke fastslås, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger på det pågældende fodtøj vil påvirke fodtøjsdistributionssystemets finansielle situation i væsentligt omfang, hverken systemet som helhed eller en del deraf.

4. Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser

- (135) Efter at have undersøgt alle de forskellige involverede parter interesser fastslås det, at der foreligger en positiv begrundelse for at træffe foranstaltninger, og at der ikke er tvingende årsager til ikke at gribe ind over for den pågældende dumpingimport. Ydes der således ikke den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet tilstrækkelig beskyttelse mod den skadelige dumping, øges dens vanskeligheder, hvilket vil kunne medføre, at den må ophøre eller flyttes uden for Fællesskabet.

Endelig skal det anføres, at i betragtning af den tid, der er forløbet siden afslutningen af dumping- og skadesundersøgelsen, anses det for påkrævet, at der direkte indføres endelig antidumpingtold på importen af den pågældende vare, dvs. uden forudgående indførelse af midlertidig told.

H. ENDELIG TOLD

1. Samtidig anvendelse af antidumpingforanstaltninger og kvantitative restriktioner

a) Retlige aspekter

- (136) Visse interesserede parter fremførte, at der ikke burde indføres antidumpingforanstaltninger over for importen af de varer, der er omfattet af den foreliggende undersøgelse, og som har oprindelse i

Folkerepublikken Kina, da disse varer allerede er omfattet af et kvantitativt kontingent gældende for hele Fællesskabet, som indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 519/94⁽¹⁾, dvs. i undersøgelsesperioden.

- (137) Fællesskabsinstitutionerne kan ikke tilslutte sig dette synspunkt, som de anser for at være baseret på en fejlagtig fortolkning af begrundelsen for forordning (EF) nr. 519/94. Ved den pågældende forordning indførtes en ny handelsordning, som førte til afskaffelse af 4 617 nationale restriktioner, som var gældende i henhold til den tidligere ordning over for lande uden markedsøkonomi, og som næsten alle vedrørte Folkerepublikken Kina. Disse restriktioner erstattedes af fællesskabskontingenter for syv kinesiske varer og fællesskabstilsyn for 26 andre varer.

Disse autonome kontingenter, som kun omfatter nogle få særligt følsomme varer, kan ikke betragtes som en undtagelse fra en eller anden hypotetisk liberal handelsordning med Folkerepublikken Kina, men indgår som et led i midlerne til at opnå en mere liberal og frem for alt mere ensartet handelsordning med Folkerepublikken Kina, medens foranstaltninger i henhold til grundforordningen er rettet mod skadelig dumpingimport.

Følgelig er der ikke allerede ved hjælp af et andet instrument til beskyttelse af handelen grebet ind over for den skade, som tilstræbes afhjulpel gennem indførelsen af antidumpingforanstaltninger. Efter gennemførelse af en antidumpingundersøgelse, hvoraf det fremgår, at det er påkrævet at indføre foranstaltninger for at afhjælpe skadelig dumping, kan det derfor påtænkes at indføre sådanne foranstaltninger, uanset om der foreligger kvantitative restriktioner, som finder anvendelse på de pågældende varer. Denne konklusion måtte imidlertid undersøges nærmere ud fra en økonomisk synsvinkel.

b) Økonomiske aspekter (kontingenternes indvirkning på importudviklingen)

- (138) Af de data, der forelå ved fastlæggelsen af de foreløbige undersøgelsesresultater (begrænset til 1995) fremgik det, at importen fra Folkerepublikken Kina efter afslutningen af undersøgelsesperioden var faldet betydeligt, medens priserne var steget.

Disse omstændigheder ansås for tilstrækkeligt usædvanlige til at berettigg, at der på grundlag af de senest foreliggende oplysninger blev foretaget en supplerende undersøgelse af importudviklingen efter udløbet af undersøgelsesperioden. Det ansås ikke for rimeligt at indføre midlertidige foranstaltninger i den periode, der var nødvendig for at gennemføre denne supplerende undersøgelse.

⁽¹⁾ EFT L 67 af 10. 3. 1994, s. 89.

- (139) For at undersøge importudviklingen for den pågældende vare i de to år, der fulgte umiddelbart efter indførelsen af kontingentet, blev der taget hensyn til visse metodologiske aspekter:

Da kontingentet tildeles årligt og følger kalenderåret, ansås, for det første, skøn baseret på data, der kun svarede til nogle måneder i 1996, ikke for at være tilstrækkeligt nøjagtige. Nedenstående analyse er derfor gennemført på grundlag af tal gældende for hele året 1995 og 1996, og den kunne først afsluttes, da der forelå sådanne tal for 1996.

For det andet skal det anføres, at der ved forordning (EF) nr. 519/94, som ændret, indførtes kvantitative restriktioner på visse typer fodtøj, der henhører under de samme positioner i nomenklaturen som det fodtøj, der er omfattet af den foreliggende procedure, men fodtøj, der kræver »særlig teknologi« og pr. definition solgtes til en pris af mindst 9 ECU (oprindeligt 12 ECU) pr. par, beregnet cif, var undtaget fra disse restriktioner. Som anført i betragtning 15 blev fodtøj med samme anvendelsesformål og med de samme egenskaber som fodtøj, der kræver »særlig teknologi«, men uanset prisen herpå, også holdt uden for den foreliggende antidumpingundersøgelse.

- (140) For årene 1995 og 1996 blev fodtøj, hvortil der kræves særlig teknologi, på grundlag af taric-data skilt ud fra den samlede import, der var registreret under de pågældende KN-koder, med henblik på at fastsætte importmængde og -værdi for den pågældende vare. Da der ikke forelå fuldstændige taric-statistikker før 1995, blev der foretaget justeringer for de tidligere år med 1995 som referencegrundlag. Af en sammenligning af tallene vedrørende importen fra Folkerepublikken Kina i 1995 og 1996 med tallene for årene forud for indførelsen af kontingentet kan der drages to konklusioner:

Som forventet havde kontingentet en synlig indvirkning på de mængder, der importeredes fra Folkerepublikken Kina; den mest markante nedgang fandt sted mellem 1994 og 1995, nemlig fra 28,6 til 16,1 mio. par. Mere detaljeret viste tallene, at de importerede mængder faldt mellem 1994 og 1995 for alle de fire varekategorier, der modsvarer tidligere nævnte fire KN-koder. Mellem 1995 og 1996 steg importen imidlertid igen og nåede op på 19,1 mio. par.

Endvidere konstateredes det, at priserne ikke steg som følge af indførelsen af kontingentet, og dette er af større betydning i forbindelse med en antidumpingprocedure. Selv om man kunne have forventet, at priserne ville stige i takt med den nedgang i importmængderne, der var en følge af kontingentet, skete dette ikke. Den gennemsnitlige importpris har således holdt sig på et næsten

uændret niveau siden indførelsen af kontingentet, idet den svigede fra 5,75 ECU pr. par i 1993, hvor mængderne var størst, til 5,69 ECU pr. par i 1996. Der kunne ikke for nogen af de fire kategorier iagttages en ændring i importprisudviklingen for de pågældende varer fra Folkerepublikken Kina. Det skal også bemærkes, at blandt de pågældende eksportlande er de kinesiske priser langt de laveste.

- (141) Inden for de undersøgte fire KN-koder kunne det ikke fastslås, at der havde været tale om en gradvis overgang til fodtøj, der krævede særlig teknologi, og som var holdt uden for undersøgelsen og solgtes til høje priser, hvilket kunne have forklaret stagnationen i importprisen for de øvrige varer. Fodtøj, der kræver særlig teknologi, tegnede sig således for en uændret andel af den samlede import henhørende under de pågældende KN-koder mellem 1995 og 1996, både i mængde og i værdi.
- (142) Der kunne ikke konstateres nogen væsentlig ændring i den generelle udvikling i importen fra Thailand og Indonesien og i konkurrencevilkårene på markedet, som er i modstrid med de undersøgelsesresultater, der er omhandlet i betragtning 78-87.
- (143) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at de kvantitative restriktioner, der gælder for importen af det pågældende fodtøj med oprindelse i Folkerepublikken Kina, ikke har haft en sådan indvirkning på importudviklingen, at det berettiger en generel nyvurdering af den konklusion, at det i den foreliggende sag er påkrævet at indføre antidumpingforanstaltninger. Men som det forklares nedenfor, anses det for rimeligt, at der ved afgørelsen af, hvilken form for foranstaltninger, der skal indføres, tages hensyn til ovenfor beskrevne udvikling.

2. Skadestærskel

a) Metode

- (144) I overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen blev der foretaget en undersøgelse med henblik på at fastsætte den told, der vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet som følge af dumping.

Det ansås følgelig for påkrævet, at eksportprisen for dumpingvarerne blev forhøjet til et ikke-skadevoldende niveau svarende til EF-erhvervsgrænsens produktionsomkostninger plus en rimelig fortjeneste (i det følgende benævnt »den ikke-skadelige pris«). Hvad angår produktionsomkostningerne ansås det for rimeligt som referencegrundlag at benytte de produktionsomkostninger, der påløb hos EF-producenterne i kontrolgruppen.

En fortjenstmargen på 7 % af omsætningen ansås i den forbindelse for at være et passende minimum under hensyntagen til behovet for langsigtede investeringer og især til den fortjeneste, som EF-erhvervsgrenen var i stand til at fastholde, som et minimum i den fireårige undersøgelsesperiode (1991-1994) på bekostning af markedsandelen.

- (145) Som anført i betragtning 16 ansås det ved indledningen af undersøgelsen for hensigtsmæssigt at opdele den pågældende vare i kategorier og foretage prissammenligninger på grundlag af disse kategorier. Som nævnt i betragtning 84 viste det sig i løbet af undersøgelsen, at der for så vidt angik de samarbejdsvillige producenter/eksportører kunne opnås en større sikkerhed i varesammenligningen ved at benytte en endnu mere detaljeret opdeling af varerne. Med henblik herpå udvalgte de modeller, der eksporteredes i størst antal af de samarbejdsvillige kinesiske og indonesiske producenter/eksportører i stikprøven og af de samarbejdsvillige thailandske producenter/eksportører, hvorefter de inddeltes i 17 familier af fodtøj.

Med henblik på at beregne skadestærsklen sammenlignedes cif-importprisen, fortoldet og leveret til kunden, med EF-producenternes ikke-skadelige pris i samme handelsled. I betragtning af den stærkt manglende samarbejdsvilje for alle tre landes vedkommende blev denne beregning foretaget for hver enkelt kategori, og alene for så vidt angår de samarbejdsvillige producenter/eksportører, for hver enkelt familie, for så vidt den større præcision indebar en fordel for dem som anerkendelse af deres samarbejdsvilje. Det skal bemærkes, at importpriserne blev justeret til fortoldet, leveret til kunden, ved anvendelse af den justeringsmetode, der benyttedes til fastlæggelse af underbud, jf. betragtning 85.

b) Folkerepublikken Kina

- (146) Eftersom dumpingmargenen for Grosby (China) Limited var lavere end minimumsværdien (nemlig 1,3 %) og derfor skulle indebære, at dumpingmargenen for dette selskab fastsættes til 0 %, blev der ikke foretaget en beregning af skadestærsklen for Grosby (China) Limited.
- (147) For så vidt angår anden eksport fra Folkerepublikken Kina konstateredes der en skadestærskel på 46,0 % hvilket er lavere end den fastlagte dumpingmargen, og den bør derfor i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen danne grundlag for den endelige antidumpingtold for al anden import med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

c) Indonesien

- (148) For de samarbejdsvillige producenter/eksportører i stikprøven for Indonesien konstateredes der individuelle skadestærskler på mellem 0 % og 99,5 %, udtrykt i procent af cif-prisen, og med et gennemsnit gældende for de samarbejdsvillige producenter/eksportører, der ikke indgik i stikprøven, på 33,6 %.

For producenterne/eksportørerne i stikprøven var disse tærskler i alle tilfælde, undtagen to (PT Golden Adishoes og PT Indosepamas Anggun/PT Primashoes Ciptakreasi), højere end de respektive dumpingmargener. For alle de samarbejdsvillige producenter/eksportører i Indonesien bør den endelige antidumpingtold derfor i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen fastsættes på grundlag af de fastsatte dumpingmargener, med undtagelse af:

— PT Golden Adishoes, hvis skadestærskel var lavere end dumpingmargenen, idet den konstateredes at være nul, og der bør derfor for dette selskab fastsættes en endelig antidumpingtold på 0 %,

og

— PT Indosepamas Anggun/PT Primashoes Ciptakreasi, hvis fælles skadestærskel (2,6 %) var lavere end dumpingmargenen for dette selskab, og den bør derfor danne grundlag for fastsættelsen af den endelige antidumpingtold for begge producenter/eksportører, jf. i øvrigt betragtning 24.

- (149) Hvad angår den producent/eksportør, der er omhandlet i betragtning 31 (PT Kingherlindo), og for hvilken de foreliggende oplysninger måtte benyttes, var det opfattelsen, at der i den forbindelse måtte sondres mellem den, om end mangelfulde, samarbejdsvilje, som den pågældende havde udvist, og den fuldstændige mangel på samarbejdsvilje hos de producenter i Indonesien, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller gav sig til kende på anden måde. Da en beregning på grundlag af samme metode, som den der anvendtes til dumpingberegningerne (jf. betragtning 40), imidlertid ville have resulteret i en skadestærskel for dette selskab på 26,9 %, dvs. højere end for de ikke-samarbejdsvillige producenter/eksportører, ansås det for rimeligt at fastsætte skadestærsklen for PT Kingherlindo til samme sats som for de ikke-samarbejdsvillige producenter/eksportører, dvs. 20,3 %, jf. nærmere i følgende betragtning.

- (150) Skadestærsklen for de ikke-samarbejdsvillige producenter/eksportører i Indonesien fastsattes til 20,3 %, og den var derfor lavere end den restdumpingmargen, der var fastsat for dette land, nemlig 50 %. Restdumpingmargenen for import med oprindelse i Indonesien bør derfor fastsættes på grundlag af denne skadestærskel.

d) *Thailand*

- (151) De dumpingmargener, der fastsattes for de tre samarbejdsvillige thailandske producenter/eksportører (nemlig CK Shoes og PSR Footwear/Bangkok Rubber Company), var enten nul eller lavere end minimumsværdien, og der bør derfor for disse producenter/eksportører fastsættes en endelig antidumpingtold på 0 %, hvorfor der ikke beregnes skadestærskler for de pågældende producenter/eksportører.
- (152) For de ikke-samarbejdsvillige thailandske producenter/eksportører fastsattes skadestærsklen til 24,7 %, dvs. lavere end den restdumpingmargen på 50 %, der var fastsat for dette land. Restantidumpingtolden på import med oprindelse i Thailand bør følgelig fastsættes på grundlag af denne skadestærskel.

3. Den endelige tolds form

- (153) På grundlag af den analyse, der er omhandlet i betragtning 138-143, fremgik det, at indførelsen af kontingentet havde den ønskede virkning, nemlig begrænsning af importen af den pågældende vare med oprindelse i Folkerepublikken Kina og dermed den kumulerede import med oprindelse i de af undersøgelsen omfattede tre lande, men den havde ingen synlig indvirkning på priserne på de pågældende importerede varer, som derfor kan antages fortsat at have forvoldt skade. Denne virkning gør sig navnlig gældende, fordi importen er koncentreret på den laveste eller mellemste del af markedet.
- (154) Under disse omstændigheder ansås en værditold at ville ramme forholdsvis dyrt fodtøj uforholdsmæssigt hårdt og have en mindre indvirkning på den laveste eller mellemste del af markedet. Omvendt vil en variabel told baseret på en mindstepris netop være rettet mod det prismæssige aspekt af den forvoldte skade, som ikke blev afhjulpet af kontingentet. Den endelige antidumpingtold bør følgelig indføres i form af en variabel told baseret på en mindstepris.

En sådan foranstaltning vil ganske sikkert tilskynde til prisforhøjelser for hovedparten af importen af de varer, der er koncentreret på den laveste eller mellemste del af markedet. Den forventede prisstigning vil således finde sted for de varer, der er mest berørt af dumpingimporten, medens den

prismæssige virkning mindskes for den mindst skadevoldende import af mere sofistikeret fodtøj. Medens kontingentet øjensynligt har virket som et sikkerhedsnet mod en pludselig og potentiel skadelig stigning i importen af den pågældende vare, må en variabel told således anses for at være særlig egnet som et supplerende værn mod de skadelige priser på de importerede varer.

- (155) Med hensyn til fastsættelsen af mindsteprisen blev der taget hensyn til følgende

EF-erhvervsgrenen fandt, at virkningerne af de foreslåede foranstaltninger burde gøre det muligt at sikre, at den gennemsnitlige importpris, justeret til leveret importørens lager (i overensstemmelse med metoden i betragtning 85), bliver lig med den gennemsnitlige ikke-skadelige pris, der fastsættes med henblik på beregning af skadestærsklen for den pågældende vare, jf. nærmere i betragtning 144 og 145, og som på grundlag af et vejet gennemsnit for de pågældende fire kategorier androg 9,6 ECU pr. par, frit leveret.

- (156) Hvad angår de importerede varer og prisfordelingen herfor blev der foretaget en mere detaljeret analyse af Eurostat-oplysningerne om både importerede mængder og gennemsnitspriser på baggrund af data vedrørende de individuelle eksporttransaktioner, som de samarbejdsvillige producenter/eksportører og importører havde indgivet. Det konstateredes på dette grundlag, at hvis mindsteprisen sættes til 5,7 ECU pr. par, beregnet cif, ville prisfordelingen for importen ændres med det resultat, at den forudselige gennemsnitlige importpris for varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina ville andrage 7,5 ECU pr. par, beregnet cif, svarende til den ikke-skadelige pris på 9,6 ECU pr. par, frit leveret importørens lager.

Både målt i mængde og i værdi fandt hovedparten af den samlede import, og en del af importen inden for hver kategori, sted til priser, der var lavere end den foreslåede mindstepris. Den prisstigning for denne overvejende del af importen, som følger af indførelsen af en sådan variabel told, forventes således at få stærk indvirkning på den forventede gennemsnitlige importpris. Der blev i analysen taget behørigt hensyn til, at kontingenternes indvirkning på de importerede mængder, som omhandlet i betragtning 140, afspejledes på passende måde.

- (157) De foreliggende oplysninger om varer med oprindelse i Indonesien og Thailand var for visse kategorier for sparsomme til, at de kunne anses for repræsentative for den samlede import fra disse lande. De generelle konklusioner, der er anført i foregående betragtning, kunne imidlertid bekræftes, for

så vidt som en del af importen af de pågældende varer med oprindelse i disse lande faktisk i undersøgelsesperioden fandt sted til priser, der var lavere end mindsteprisen. Det kunne også bekræftes, at fastsættelse af mindsteprisen til 5,7 ECU pr. par for Indonesien og Thailand, i overensstemmelse med konklusionerne i betragtning 150 og 152, ville sikre, at importen i gennemsnit ville finde sted til ikke-skadelige priser.

- (158) Hvad angår producenter/eksportører, for hvilke der skulle fastsættes individuelle toldsats, bør den told, der skal være gældende, fastsættes til den sats, der er baseret på mindsteprisen, hvis en sådan told er lavere end den, der fastsættes på grundlag af den individuelle værditoldsats for de pågældende.

For alle de producenter/eksportører, for hvilke der var fastsat en dumpingmargen på under 2 %, dvs. lavere end minimumsværdien, skal der i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i grundforordningen ikke fastsættes nogen told.

- (159) Efter at der var givet underretning om de endelige undersøgelsesresultater, anfægtede nogle interesserede parter, som opponerede mod indførelsen af foranstaltninger, det rimelige i at indføre en told baseret på en enkelt mindstepris for alle fire kategorier fodtøj, og de gjorde gældende, at for at afspejle prisforskellene burde der i det mindste fastsættes to mindstepriser, nemlig en for kategorien fodtøj med overdel af plast og en anden for de tre kategorier fodtøj med overdel af læder. Omvendt har nogle parter med kendskab til ovennævnte påstand tidligere modsat sig enhver opsplitning med den begrundelse, at den ville resultere i en forhøjelse af mindsteprisen for fodtøj med overdel af læder.

- (160) Det kan i den forbindelse ikke nægtes, at de gennemsnitlige importpriser for fodtøj med overdel af plast er lavere end priserne for fodtøj med overdel af læder. Det skal imidlertid understreges, at importen af begge typer også er spredt ud over et bredt spekter af priskategorier, som overlapper hinanden. Desuden er der tale om én og samme vare, og forbrugeren er ofte ikke i stand til at skelne plast fra læder. Det kan i den sammenhæng forventes, at foranstaltningerne vil have meget ringe indvirkning, om overhovedet nogen, på det sædvanlige prishierarki, der gælder for de pågældende fire fodtøjskategorier. En variabel told baseret på en enkelt mindstepris anses derfor for at være et hensigtsmæssigt og rimeligt middel til at opnå den forventede gennemsnitlige prisstigning for alle de pågældende kategorier af fodtøj.

- (161) Repræsentanterne for den erhvervsgren i Fællesskabet, der havde indgivet klagen, gav udtryk for betænkeligheder ved, om en antidumpingtold baseret på en mindstepris ville kunne afhjælpe

dumpingimportens skadelige virkninger, når der var tale om import spredt ud over et bredt spekter af priskategorier. De anmodede følgelig om, at der i stedet indførtes en værditold.

- (162) Rådet kan ikke tilslutte sig dette ræsonnement og bekræfter, at de forskellige forhold, der er redegjort for i betragtning 153-157, bør øve indflydelse på foranstaltningernes form, og der vil blive taget behørigt hensyn hertil ved fastsættelse af en variabel antidumpingtold baseret på en mindstepris. Sådanne foranstaltninger vil således ikke føre til en automatisk opkrævning af told, men skulle ikke desto mindre for import af de pågældende varer med oprindelse i de omhandlede tre lande resultere i gennemsnitlige prisforhøjelser, som er i overensstemmelse med konklusionerne om beregningerne af skadestærskler.

- (163) Den endelige antidumpingtold bør derfor beregnes således:

a) Folkerepublikken Kina: For alle producenter/eksportører med undtagelse af Crosby (China) Limited, for hvem der fastsættes en dumpingmargen, der var lavere end minimumsværdien, bør tolden være lig med forskellen mellem mindsteprisen på 5,7 ECU pr. par og nettoprisen pr. par, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

b) Indonesien: For alle producenter/eksportører med undtagelse af PT Golden Adishoes, hvis eksport fandt sted til priser, der var højere end skadestærsklen, bør tolden være lig med forskellen mellem mindsteprisen på 5,7 ECU pr. par og nettoprisen pr. par, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

For nedenstående samarbejdsvillige indonesiske producenter/eksportører bør tolden fastsættes til det højeste af følgende: nedenfor anførte sats eller forskellen mellem mindsteprisen på 5,7 ECU pr. par og nettoprisen pr. par, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

PT Emperor Footwear	2,0 %
PT Indosepamas Anggun	2,6 %
PT Primashoes Ciptakreasi	2,6 %
PT Dragon	5,9 %
PT Fortune Mate	14,9 %
PT Bosaeng Jaya	12,3 %
PT Karet Murni Jelita	12,3 %
PT Koryo International	12,3 %
PT Lintas Adhikrida	12,3 %
PT Universal Wisesa	12,3 %
PT Volmacarol	12,3 %
PT Kingherlindo	20,3 %

c) Thailand: For alle producenter/eksportører med undtagelse af Bangkok Rubber, CK Shoes og PSR Footwear, for hvem dumpingmargenen var nul eller lavere end minimumsværdien, bør tolden være lig med forskellen mellem mindsteprisen på 5,7 ECU pr. par og nettoprisen pr. par, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

som et alternativ til den variable told finder anvendelse på sidstnævnte producenter/eksportører, også anvendes for alle nye eksporterende producenter, som ellers ville være berettiget til en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 4 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

I. NYE EKSPORTERENDE PRODUCENTER

Artikel 1

(164) I henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen kan der i forbindelse med den foreliggende procedure ikke for Indonesiens vedkommende indledes en fornyet undersøgelse vedrørende nye eksportører med henblik på at fastsætte individuelle dumpingmargener, fordi der i den oprindelige undersøgelse anvendtes stikprøver. For imidlertid at sikre, at eventuelle nye eksportører får samme behandling som de producenter/eksportører, der medvirkede i den foreliggende undersøgelse, men som ikke indgik i stikprøven, bør det foreskrives, at den vejede gennemsnitlige værditold (12,3 %), der

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af fodtøj, som henhører under KN-kode ex 6402 99 98 (taric-kode: 6402 99 98*90), ex 6403 99 93 (taric-kode: 6403 99 93*90), ex 6403 99 96 (taric-kode: 6403 99 96*90) og ex 6403 99 98 (taric-kode: 6403 99 98*90) og har oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indonesien og Thailand, dog med undtagelse af det fodtøj, der er beskrevet i stk. 3.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til:

Land	Varer fremstillet af	Variabel told eller værditold	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Alle producenter/eksportører	forskellen mellem mindsteprisen på 5,7 ECU pr. par og nettoprisen pr. par, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet	8900
	<i>med undtagelse af:</i> Grosby (China) Limited	0 %	8759
Indonesien	Alle producenter/eksportører	forskellen mellem mindsteprisen på 5,7 ECU pr. par og nettoprisen pr. par, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet	8900
	<i>med undtagelse af:</i> PT Golden Adishoes	0 %	8759
	og følgende producenter/eksportører:	nedenstående satser eller forskellen mellem mindsteprisen på 5,7 ECU pr. par og nettoprisen pr. par, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, hvad der måtte være lavest:	
	PT Emperor Footwear	2,0 %	8760
	PT Indosepamas Anggun	2,6 %	8761
PT Primashoes Ciptakreasi	2,6 %	8761	
PT Dragon	5,9 %	8763	

Land	Varer fremstillet af	Variabel told eller værditold	Taric-tillægskode
	PT Fortune Mate	14,9 %	8764
	PT Bosaeng Jaya	12,3 %	8765
	PT Karet Murni Jelita	12,3 %	8765
	PT Koryo International	12,3 %	8765
	PT Lintas Adhikrida	12,3 %	8765
	PT Universal Wisesa	12,3 %	8765
	PT Volmacarol	12,3 %	8765
	PT Kingherlindo	20,3 %	8762
Thailand	Alle producenter/eksportører	forskellen mellem mindsteprisen på 5,7 ECU pr. par og nettoprisen pr. par, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet	8900
	<i>med undtagelse af:</i>		
	Bangkok Rubber	0 %	8766
	CK Shoes	0 %	8766
	PSR Footwear	0 %	8766

3. Tolden finder ikke anvendelse på fodtøj til sportsbrug, med en støbt, men ikke sprøjtetstøbt, sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, som er specielt beregnet til af afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorbierende eller -neutraliserende dele eller materialer, såsom polymerer med lav massefylde (taric-kode: 6402 99 98*11 og 6402 99 98*19, 6403 99 93*11 og 6403 99 93*19, 6403 99 96*11 og 6403 99 96*19 og 6403 99 98*11 og 6403 99 98*19).

4. Fremlægger en indonesisk part tilstrækkelig dokumentation for Kommissionen for, at han ikke i undersøgelsesperioden eksporterede de varer, der er beskrevet i stk. 1, til Fællesskabet, at han ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, som er indført ved denne forordning, og at han har eksporteret de pågældende varer til Fællesskabet efter afslutningen af undersøgelsesperioden eller har indgået en uigenkaldelig kontraktlig forpligtelse til at eksportere betydelige mængder til Fællesskabet, kan Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg ændre stk. 2 ved, som et alternativ til den variable told, at pålægge den pågældende part den værditold, der finder anvendelse på de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgår i stikprøven, dvs. 12,3 %.

5. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told og anden toldmæssig praksis anvendelse.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1998.

På Rådets vegne

R. COOK

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 468/98

af 27. februar 1998

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)			
KN-kode	Tredjelandskode (1)	Fast importværdi	KN-kode	Tredjelandskode (1)	Fast importværdi	
0702 00 00	204	65,0		464	115,4	
	212	106,3		512	97,7	
	624	205,8		600	76,0	
	999	125,7		624	74,4	
0707 00 05	052	107,4		662	36,2	
	053	170,8		999	74,2	
	068	132,5		0805 30 10	052	47,3
	999	136,9		400	39,5	
0709 10 00	220	159,1		600	82,2	
	999	159,1		999	56,3	
0709 90 70	052	143,7	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	53,2	
	204	131,2		388	131,7	
	999	137,4		400	94,1	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	44,7		404	102,9	
	204	38,4		528	117,0	
	212	38,3		720	64,5	
	600	49,8		728	96,0	
	624	49,1		999	94,2	
	999	44,1		0808 20 50	388	85,3
0805 20 10	204	77,6		400	111,8	
	999	77,6		512	80,5	
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	56,7		528	79,4	
	204	68,8		999	89,3	
	400	68,5				

(1) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 469/98

af 27. februar 1998

om bud for udførsel af sleben langkornet ris til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2097/97 omhandlede licitationKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95
af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for
ris ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 192/98 ⁽²⁾, særlig
artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2097/97 ⁽³⁾, blev
der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af
ris;i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens
forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forord-
ning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag
af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i
forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal
være uden virkning;under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 13 i forord-
ning (EF) nr. 3072/95 bør der ikke fastsættes nogen
maksimumsrestitution;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*De bud, der er indgivet fra den 23. februar indtil den 26.
februar 1998 inden for rammerne af den i forordning
(EF) nr. 2097/97 omhandlede licitation over restitutionen
ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under
KN-kode 1006 30 67 til visse tredjelande, skal være uden
virkning.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.⁽²⁾ EFT L 20 af 27. 1. 1998, s. 16.⁽³⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 22.⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 470/98

af 27. februar 1998

om bud for udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2098/97 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 192/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2098/97 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 23. indtil den 26. februar 1998 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2098/97 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.⁽²⁾ EFT L 20 af 27. 1. 1998, s. 16.⁽³⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 25.⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 471/98

af 27. februar 1998

om bud for udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2095/97 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 192/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2095/97 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 23. februar indtil den 26. februar 1998 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2095/97 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.⁽²⁾ EFT L 20 af 27. 1. 1998, s. 16.⁽³⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 16.⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 472/98

af 27. februar 1998

om bud for udførelse af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2096/97 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 192/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2096/97 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførelse af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 23. indtil den 26. februar 1998 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2096/97 omhandlede licitation over restitutionen ved udførelse af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 20 af 27. 1. 1998, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 473/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 er det fastsat, at De Kanariske Øers risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet; ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl. a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/94⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2883/94⁽⁴⁾, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger

til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96⁽⁸⁾;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til De Kanariske Øer fastsættes som anført i bilaget;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 296 af 17. 11. 1994, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 304 af 29. 11. 1994, s. 18.

⁽⁵⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EFT L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(ECU/ton)

Produktkode	Støttebeløb
Sleben ris (1006 30)	124,00
Brudris (1006 40)	27,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 474/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Acorerne og Madeira

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Acorerne og Madeira ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 er det fastsat, at Acorernes og Madeiras risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet; ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl.a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1696/92 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2596/93 ⁽⁴⁾, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Acorerne og Madeira vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris; ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/92 af 16. juli 1992 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Acorerne og Madeira vedrørende risprodukter og om udarbejdelse af opgørelsen over forsyningsbehovene ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1683/94 ⁽⁶⁾, er der fastsat bestemmelser, der supplerer eller fraviger bestemmelserne i ovennævnte forordning;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 ⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁸⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelændenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93 ⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96 ⁽¹⁰⁾;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til Acorerne og Madeira fastsættes som anført i bilaget;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for Acorerne og Madeira som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 179 af 1. 7. 1992, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 238 af 23. 9. 1993, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT L 198 af 17. 7. 1992, s. 37.

⁽⁶⁾ EFT L 178 af 12. 7. 1994, s. 53.

⁽⁷⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽¹⁰⁾ EFT L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

(ECU/ton)

Produktkode	Støttebeløb	
	Destination	
	Azorerne	Madeira
Sleben ris (1006 30)	124,00	124,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 475/98

af 27. februar 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1832/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 245/98⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til De Kanariske Øer; under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmar-

kedet bør støtten til forsyningerne til De Kanariske Øer fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1832/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 185 af 4. 7. 1992, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT L 25 af 31. 1. 1998, s. 11.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(ECU/ton)

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb
Blød hvede	(1001 90 99)	22,00
Byg	(1003 00 90)	34,00
Majs	(1005 90 00)	33,00
Hård hvede	(1001 10 00)	8,00
Havre	(1004 00 00)	36,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 476/98

af 27. februar 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1833/92 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 246/98 ⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til Azorerne og Madeira; under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på

verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til Azorerne og Madeira fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1833/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 185 af 4. 7. 1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT L 25 af 31. 1. 1998, s. 13.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

(ECU/ton)

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb	
		Destination	
		Azorerne	Madeira
Blød hvede	(1001 90 99)	22	22
Byg	(1003 00 90)	34	34
Majs	(1005 90 00)	33	33
Hård hvede	(1001 10 00)	8	8

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 477/98

af 27. februar 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 391/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 247/98⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til de oversøiske franske departementer (OD); under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til

forsyningerne til OD fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 391/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 267 af 9. 11. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 43 af 19. 2. 1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 25 af 31. 1. 1998, s. 15.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

(ECU/ton)

Produkt (KN-kode)	Støttebeløb			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Fransk Guyana	Réunion
Blød hvede (1001 90 99)	25,00	25,00	25,00	28,00
Byg (1003 00 90)	37,00	37,00	37,00	40,00
Majs (1005 90 00)	36,00	36,00	36,00	39,00
Hård hvede (1001 10 00)	12,00	12,00	12,00	16,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 478/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjelpsforanstaltninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 192/98⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarerhjelpe⁽⁵⁾ er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen;

med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarerhjelpe og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarerhjelpe, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjelpe fastsættes;

de almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 for eksportrestitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer;

i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjelpe som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer, samt i forbindelse med andre EF-aktioner vedrørende gratis leverancer, fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 20 af 27. 1. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 288 af 25. 10. 1974, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger

(ECU/ton)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9400	0
1001 90 99 9000	19,00
1002 00 00 9000	35,00
1003 00 90 9000	31,00
1004 00 00 9400	33,00
1005 90 00 9000	30,00
1006 30 92 9100	137,00
1006 30 92 9900	137,00
1006 30 94 9100	137,00
1006 30 94 9900	137,00
1006 30 96 9100	137,00
1006 30 96 9900	137,00
1006 30 98 9100	137,00
1006 30 98 9900	137,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	30,00
1101 00 15 9100	20,00
1101 00 15 9130	20,00
1102 20 10 9200	36,86
1102 20 10 9400	31,60
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	9,20
1103 11 10 9200	0
1103 11 90 9200	0
1103 13 10 9100	47,39
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	37,52
1104 21 50 9100	12,26

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 479/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld og af forskuddet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig stk. 3 og 10 i protokol nr. 4 om bomuld, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1553/95 ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1554/95 af 29. juni 1995 om fastsættelse af almindelige regler for støtteordningen vedrørende bomuld og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2169/81 ⁽²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1584/96 ⁽³⁾, særlig artikel 3, 4 og 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 3 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes der en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld regelmæssigt på grundlag af de konstaterede verdensmarkedspriser for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld; det historiske forhold blev fastlagt i artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1201/89 af 3. maj 1989 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1740/97 ⁽⁵⁾; hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes, fastlægges prisen på grundlag af den sidste fastsatte frist;

i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under hensyntagen til de højeste udbud og noteringer på verdensmarkedet blandt dem, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens; med henblik på denne fastsættelse udarbejdes der et gennemsnit for de udbud og noteringer, der konstateres på en eller flere europæiske børser for et produkt leveret cif en nordeuropæisk havn fra de forskel-

lige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel; der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art; disse justeringer er fastsat i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1201/89;

anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau;

i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1554/95 er det fastsat, at forskuddet på støtten er lig med målprisen nedsat med verdensmarkedsprisen samt en nedsættelse, der beregnes efter den formel, der anvendes ved overskridelse af den maksimale garantimængde, men på grundlag af den anslåede produktion af ikke-egreneret bomuld forhøjet med 15 %; den anslåede produktion for produktionsåret 1997/98 er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1670/97 ⁽⁶⁾; anvendelsen af denne metode fører til fastsættelse af forskuddet pr. medlemsstat på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes til 33,560 ECU/100 kg.
2. Forskuddet på støtten som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1554/95 er:
 - 33,834 ECU/100 kg for Spanien
 - 39,893 ECU/100 kg for Grækenland
 - 72,740 ECU/100 kg for de øvrige medlemsstater.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

⁽¹⁾ EFT L 148 af 30. 6. 1995, s. 45.

⁽²⁾ EFT L 148 af 30. 6. 1995, s. 48.

⁽³⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 123 af 4. 5. 1989, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 244 af 6. 9. 1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 237 af 28. 8. 1997, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 480/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordningen, og priserne for disse produkter i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren⁽³⁾, er restitutionen for 100 kilogram af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81, og som udføres, lig med basisbeløbet multipliceret med indholdet af saccharose, i givet fald forhøjet med indholdet af andet sukker omregnet til saccharose; dette indhold af saccharose, som konstateres for det pågældende produkt, bestemmes efter bestemmelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95;

i henhold til artikel 17c i forordning (EØF) nr. 1785/81 skal basisbeløbet for restitutionen for sorbose udført i uforarbejdet stand være lig med basisbeløbet for restitutionen med fradrag af en hundrededel af den gældende produktionsrestitution, der i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86 af 25. marts 1986 om almindelige regler for produktionsrestitution for sukker, der anvendes i den kemiske industri⁽⁴⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/96⁽⁵⁾, gælder for de varer, som er nævnt i bilaget til den pågældende forordning;

med hensyn til de andre varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81, og som er udført i uforarbejdet stand, skal basisbeløbet for restitutionen være lig med en hundrededel af et beløb, som beregnes under hensyntagen dels til forskellen mellem den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i områder uden underskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet er fastsat, og de noteringer eller priser for hvidt sukker, der er konstateret på verdensmarkedet, dels til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fællesskabet med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande, som er godkendt til forædlingshandel;

anvendelsen af basisbeløbet kan indskrænkes til visse af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81;

i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan der ydes restitution ved udførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra f), g) og h), i forordningen omhandlede varer i uforarbejdet stand; restitutionens størrelse skal bestemmes for 100 kg tørstof under særlig hensyntagen til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer henhørende under KN-kode 1702 30 91, til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81, og til de med de påtænkte udførsler forbundne økonomiske aspekter; for produkterne i litra f) og g) i nævnte stk. 1 ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95; for varerne i litra h) ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95;

ovennævnte restitutioner skal fastsættes hver måned; de kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser fører til, at restitutionerne for de pågældende varer fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 214 af 8. 9. 1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 94 af 9. 4. 1986, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 150 af 25. 6. 1996, s. 3.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

og h), i forordning (EØF) nr. 1785/81, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f), g)

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

Produktkode	Restitutionsbeløb
	— ECU/100 kg tørstof —
1702 40 10 9100	40,79 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	40,79 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	77,50 ⁽⁴⁾
	— ECU/1 % saccharose × 100 kg —
1702 60 95 9000	0,4079 ⁽¹⁾
	— ECU/100 kg tørstof —
1702 90 30 9000	40,79 ⁽²⁾
	— ECU/1 % saccharose × 100 kg —
1702 90 60 9000	0,4079 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	0,4079 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	0,4079 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
	— ECU/100 kg tørstof —
2106 90 30 9000	40,79 ⁽²⁾
	— ECU/1 % saccharose × 100 kg —
2106 90 59 9000	0,4079 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed under 85 % (forordning (EF) nr. 2135/95). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽²⁾ Gælder kun for de i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

⁽³⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5. 12. 1992, s. 12).

⁽⁴⁾ Gælder kun for de i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 481/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 1766/92 skal den eksportrestitution for korn, der gælder på dagen for indgivelse af ansøgning om eksportlicens, efter anmodning herom anvendes på en eksportforretning, der skal gennemføres inden for licensens gyldighedsperiode; i så fald kan restitutionsbeløbet korrigeres;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2052/97⁽⁴⁾, giver mulighed for at fastsætte et korrektionsbeløb for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92; dette korrektionsbeløb skal beregnes under hensyntagen til de elementer, der er anført i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere korrektionsbeløbet efter bestemmelsesstedet;

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

korrektionsbeløbet skal fastsættes samtidig med restitutionen og efter samme procedure; det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelændenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96⁽⁸⁾;

det følger af ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbeløbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EFT L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om fastsættelse af de korrektionsbeløb,
der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(ECU/ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Løbende måned 3	1. term. 4	2. term. 5	3. term. 6	4. term. 7	5. term. 8	6. term. 9
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	0	0	0	-5,00	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	-5,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	0	0	0	-5,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	0	-7,00	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	0	-7,00	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	0	-7,00	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	0	-7,00	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	0	-7,00	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	-7,00	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:
01 Alle tredjelande.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 482/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af produktionsrestitutionen for de olivenolier, der benyttes til fremstilling af visse former for konserver

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1581/96⁽²⁾, særlig artikel 20a, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 20a i forordning nr. 136/66/EØF ydes der en produktionsrestitution for olivenolie, der anvendes til fremstilling af visse former for konserver; i henhold til nævnte artikels stk. 6 fastsætter Kommissionen hver anden måned restitutionsbeløbet, jf. dog nævnte artikels stk. 3;

ifølge ovennævnte forordnings artikel 20a, stk. 2, fastsættes produktionsrestitutionens størrelse på grundlag af forskellen mellem priserne på verdensmarkedet og EU-markedet, idet der tages hensyn til importbelastningen for olivenolie henhørende under underposition KN-kode 1509 90 00 i løbet af en referenceperiode samt til de

elementer, der anvendes ved fastsættelsen af eksportrestitutionerne for denne olivenolie i løbet af en referenceperiode; det er hensigtsmæssigt at anse perioden på to måneder forud for begyndelsen af produktionsrestitutionens gyldighedsperiode for referenceperiode; restitutionsbeløbet forhøjes dog med et beløb svarende til den forbrugerstøtte, der gælder på den dag, som produktionsrestitutionen anvendes fra;

anvendelsen af de ovenfor omhandlede kriterier fører til fastsættelse af restitutionen som anført nedenfor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For marts og april 1998 er den i artikel 20a, stk. 2, i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede produktionsrestitution lig med 62,07 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne
Hans VAN DEN BROEK
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 11.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 483/98
af 27. februar 1998
om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2052/97⁽⁴⁾;

restitutionen for malt skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til at fremstille den pågældende vare; mængderne er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter alt efter deres bestemmelsessted;

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96⁽⁸⁾;

restitutionen skal fastsættes en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for den i artikel 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte malt fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EFT L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne
for malt

(ECU/ton)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1107 10 19 9000	23,90
1107 10 99 9000	24,50
1107 20 00 9000	28,50

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 484/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag IIKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96⁽²⁾, artikel 17, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g) i den pågældende forordning, og priserne inden for Fællesskabet dækkes af en eksportrestitution; Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1909/97⁽⁴⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt i bilaget til forordning (EØF) nr. 804/68;

i henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der tages i betragtning, fastsættes for hver måned;

artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1222/94 bestemmer, at der ved fastsættelsen af restitutionssatsen skal tages hensyn til eventuelle produktionsrestitutioner, støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, som skal anvendes i alle medlemsstaterne i henhold til bestemmelserne i forordningen om den fælles markedsordning i den pågældende sektor med hensyn til de basisprodukter,

der er nævnt i bilag A til den pågældende forordning, eller dermed ligestillede produkter;

i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68 ydes støtte for skummetmælk, som er produceret inden for Fællesskabet og forarbejdet til kasein, hvis denne mælk og kaseinat, der er produceret med denne mælk, opfylder visse betingelser, der er fastsat i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 987/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af støtte til skummetmælk, der er forarbejdet til kasein og kaseinater⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1435/90⁽⁶⁾;

Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽⁷⁾, godkender levering til industrier, der fremstiller visse varer af smør og fløde til nedsatte priser;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, der er anført i bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94, nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 804/68 og udført i form af varer, der er nævnt i bilaget til forordning (EØF) nr. 804/68, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

2. Der fastsættes ingen restitutionssatser for de produkter, der er nævnt i det forudgående stykke, men ikke omfattes af bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 268 af 1. 10. 1997, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT L 169 af 18. 7. 1968, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT L 138 af 31. 5. 1990, s. 8.

⁽⁷⁾ EFT L 350 af 20. 12. 1997, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne
Martin BANGEMANN
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

(ECU/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutions-satser
ex 0402 10 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på under 1,5 vægtprocent (PG 2): a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501 b) for så vidt angår udførsel af andre varer	— 68,00
ex 0402 21 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (PG 3): a) for så vidt angår udførsel af varer, der i form af produkter, som er ligestillet med PG 3, indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 2571/97 b) for så vidt angår udførsel af andre varer	64,59 102,60
ex 0405 10	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6): a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 2571/97 b) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover c) for så vidt angår udførsel af andre varer	45,00 177,25 170,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 485/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag II

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 5, litra a) og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), c), d), f), g) og h), i nævnte forordning omhandlede produkter og EF-priserne udlignes ved en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer, der er angivet i bilaget til nævnte forordning i Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1909/97⁽⁴⁾, præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag I til forordning (EØF) nr. 1785/81;

i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen fastsættes for hver måned pr. 100 kg af hvert af basisprodukterne;

artikel 17, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1785/81 samt artikel 11 i den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, indebærer, at eksportrestitutionen for et produkt, der er iblandet en vare, ikke må være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand;

de restitutioner, der er fastsat i nærværende forordning, kan forudfastsættes; markedsituationen for de kommende måneder kan ikke forudses på nærværende tidspunkt;

de forpligtelser, der blev indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag II, kan bringes i fare ved forudfastsættelsen af høje restitutionssatser; der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer uden dermed at forhindre indgåelsen af langfristede kontrakter; fastsættelsen af en specifik restitutionssats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre disse forskellige målsætninger;

artikel 4, stk. 5, litra b), i forordning (EF) nr. 1222/94 fastslår, at i mangel på bevis, som omtalt i artikel 4, stk. 5, litra a), i samme forordning, skal en nedsat eksportrestitution fastsættes, idet der tages hensyn til produktionsrestitutionen i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86⁽⁵⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/96⁽⁶⁾, for det anvendte basisprodukt i den for varen antagne produktionsperiode;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der gælder for de i bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94 og de i artikel 1, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 nævnte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er nævnt i bilag I til forordning (EØF) nr. 1785/81, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 268 af 1. 10. 1997, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT L 94 af 9. 4. 1986, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT L 150 af 25. 6. 1996, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne
Martin BANGEMANN
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag II

Produkt	Restitutionssatser i ECU/100 kg	
	i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
Hvidt sukker:		
— i medfør af artikel 4, stk. 5, litra b) i forordning (EF) nr. 1222/94	6,10	6,10
— i alle andre tilfælde	40,79	40,79
Råsukker:		
— i medfør af artikel 4, stk. 5, litra b) i forordning (EF) nr. 1222/94	5,62	5,62
— i alle andre tilfælde	37,53	37,53
Roe- eller rørsirup, undtagen sirupper fremstillet ved opløsning af hvidt sukker eller råsukker i fast form med et indhold i tør tilstand på 85 vægtprocent saccharose eller derover (herunder invertsukker, beregnet som saccharose):		
— i medfør af artikel 4, stk. 5, litra b) i forordning (EF) nr. 1222/94	$\frac{6,10^{(*)} \times S^{(1)}}{100}$	$\frac{6,10^{(*)} \times S^{(1)}}{100}$
— i alle andre tilfælde	$\frac{40,79^{(*)} \times S^{(1)}}{100}$	$\frac{40,79^{(*)} \times S^{(1)}}{100}$
For sirupper fremstillet ved opløsning af hvidt sukker eller råsukker i fast form, uanset om opløsningen efterfølges af en invertering:	Satsen fastsat ovenfor pr. 100 kg hvidt sukker eller råsukker anvendt ved opløsning	
Melasse	—	—
Isoglucose ⁽²⁾		
— i medfør af artikel 4, stk. 5, litra b) i forordning (EF) nr. 1222/94	6,10 ⁽³⁾	6,10 ⁽³⁾
— i alle andre tilfælde	40,79 ⁽³⁾	40,79 ⁽³⁾

⁽¹⁾ *S* angiver:

- indholdet af saccharose (herunder invertsukker, beregnet som saccharose), såfremt den pågældende sirup har en renhed på 98 vægtprocent og derover
 - indholdet af sukker, der kan ekstraheres, såfremt den pågældende sirup har en renhed på 85 vægtprocent og derover, men under 98 vægtprocent.
- pr. 100 kg sirup.

⁽²⁾ Produkter fremstillet ved isomerisering af glucose, som i tør tilstand har et vægtindhold på mindst 41 % fructose og et samlet vægtindhold af polysaccharider og oligosaccharider, inklusive indholdet af di- eller trisaccharider, som ikke overstiger 8,5 %.

⁽³⁾ Restitutionssats pr. 100 kg tørstof.

⁽⁴⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT nr. 355 af 5. 12. 1992, s. 12).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 486/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af den i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede støtte til privat oplagring af smør og fløde

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens forordning (EF) nr. 454/95 af 28. februar 1995 om gennemførelsesbestemmelser for interventioner på markedet for smør og fløde ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 895/96 ⁽⁴⁾, er det i artikel 12, stk. 4, fastsat, at den støtte til privat oplagring, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 804/68, skal fastsættes hvert år og det er derfor nødvendigt at fastsætte elementerne i denne støtte, inden indlagringen i 1998 påbegyndes;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den støtte, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 804/68, beregnes for private kontrakter, indgået i 1998, for den nedenfor anførte måde pr. ton smør eller smørækvivalent:

- a) 24 ECU for de faste omkostninger
- b) 0,35 ECU pr. kontraktmæssig oplagringsdag for omkostningerne ved kølelagring
- c) et beløb pr. kontraktmæssig oplagringsdag, der beregnes på grundlag af 91 % af den interventionspris for smør, udtrykt i national valuta, der gælder på dagen for den kontraktmæssige oplagrings påbegyndelse, og en rentesats på 5 % om året.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.⁽³⁾ EFT L 46 af 1. 3. 1995, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 121 af 21. 5. 1996, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 487/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af de landbrugsomregningskurser, der finder anvendelse på visse støttebeløb i Det Forenede Kongerige, og af de tilsvarende maksimale udligningsbeløb

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 724/97 af 22. april 1997 om foranstaltninger og udligning i forbindelse med væsentlige revalueringer, der påvirker landbrugsindkomsterne⁽¹⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 724/97 skal landbrugsomregningskurserne for de støttebeløb, der er nævnt i artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽³⁾, for så vidt angår pund sterling, ikke nedsættes som følge af væsentlige revalueringer af den pågældende valuta; i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 724/97 er det dog fastsat, at den landbrugsomregningskurs, der anvendes på et af de i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 3813/92 omhandlede støttebeløb, nedsættes, hvis den på grund af foranstaltninger truffet som følge af en væsentlig revaluering overstiger den gældende landbrugsomregningskurs med mere end 11,5 %; i så fald er den omregningskurs, der skal anvendes, lig med den gældende landbrugsomregningskurs, forhøjet med 11,5 %;

de landbrugsomregningskurser for pund sterling, der anvendes på visse af de i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 3813/92 omhandlede støttebeløb, er blevet nedsat fra den 1. og 4. januar 1998 for at undgå afvigelser på mere end 11,5 % i forhold til de på denne dato gældende landbrugsomregningskurser; med henblik på at lette administrationen af den pågældende støtte bør de kurser, som skal anvendes ved omregningen af de nævnte beløb fra den 1. og 4. januar 1998, fastsættes;

ifølge artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 724/97 ydes der kompensation for virkningerne af nedsættelsen af de landbrugsomregningskurser, der anvendes på de i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 3813/92 omhandlede støttebeløb; denne kompensation ydes i form af et tillæg til udligningsstøtten, jf. Kommissionens forordning (EF) nr. 805/97 af 2. maj 1997 om gennemførelsesbestemmelser for udligning som følge af væsentlige revalueringer⁽⁴⁾; det maksimale supplerende beløb for første rate af udligningsstøtten for nedsættelsen af de i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 3813/92 omhandlede støttebeløb, for hvilke den udløsende begivenhed indtræder den 1. eller 4. januar 1998, bør fastsættes for Det Forenede Kongerige;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Landbrugsomregningskursen på 1 ECU = 0,809915 GBP, som den 31. december 1997 og den 3. januar 1998 anvendes på de i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 3813/92 omhandlede støttebeløb, for hvilke den udløsende begivenhed indtræder henholdsvis den 1. januar 1998 og den 4. januar 1998, ændres fra sidstnævnte datoer til 1 ECU = 0,775745 GBP for de pågældende støttebeløb.

Artikel 2

Det maksimale supplerende beløb for første rate af udligningsstøtten, som kan ydes som følge af nedsættelsen af den i artikel 1 omhandlede landbrugsomregningskurs, er lig med 46,82 mio. ECU for Det Forenede Kongerige.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 108 af 25. 4. 1997, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 115 af 3. 5. 1997, s. 13.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 488/98

af 27. februar 1998

om åbning af et toldkontingent for indførsel af særligt præferencerårørsukker fra AVS-landene til forsyning af raffinaderierne i perioden fra 1. marts til 30. juni 1997

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 2, og artikel 37, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 37 i forordning (EØF) nr. 1785/81 er det fastsat, at i produktionsårene 1995/96 til 2000/01 opkræves der med henblik på en hensigtsmæssig forsyning af EF-raffinaderierne en særlig nedsat afgift ved indførsel af rå rørsukker med oprindelse i lande, med hvilke Fællesskabet har indgået leveringsaftaler på præferencevilkår; for tiden er der ved Rådets afgørelse 95/284/EF⁽³⁾ kun indgået sådanne aftaler med AVS-landene, der er parter i protokol nr. 8 om AVS-sukker, der er knyttet som bilag til den fjerde AVS-EØF-konvention, og med Republikken Indien;

de mængder særligt præferencesukker, som kan indføres, fastlægges efter artikel 37 i forordning (EØF) nr. 1785/81 på grundlag af en foreløbig årsopgørelse for EF; en sådan opgørelse viste, at det er nødvendigt at indføre råsukker og åbne toldkontingenter for produktionsåret 1997/98 til nedsat særavgift som fastsat i ovennævnte aftaler for at dække EF-raffinaderierne behov i en del af nævnte produktionsår; ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1314/97⁽⁴⁾ blev der således åbnet kontingenter for perioden 1. juli 1997 til 28. februar 1998; der foreligger nu oplysninger om forventet produktion af rå rørsukker for produktionsåret 1997/98; de nødvendige kontingenter bør derfor åbnes for anden del af produktionsåret; på grund af de forventede maksimale raffineringsbehov, der er fastsat pr. medlemsstat, og de mængder, der mangler ifølge opgørelsen, bør der gives importtilladelser pr. raffineringsmedlemsstat for perioden fra 1. marts til 30. juni 1998;

i ovennævnte aftaler er det fastsat, at de pågældende raffinaderier skal betale en minimumsopkøbspris svarende til den garanterede pris for råsukker, nedsat med den tilpas-

ningsstøtte, der er fastsat for det pågældende produktionsår; denne minimumspris bør derfor fastsættes under hensyntagen til de priselementer, der gælder for produktionsåret 1997/98;

for at undgå en afbrydelse af forsyningerne bør det fastsættes, at de pågældende medlemsstater for de mængder, der kan indføres efter forordning (EF) nr. 1314/97, og for hvilke der ikke blev ansøgt om licenser inden den 28. februar 1998, bemyndiges til at udstede dem efter nævnte dato i produktionsåret 1997/98;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For perioden fra 1. marts til 30. juni 1998 åbnes der i forbindelse med afgørelse 95/284/EF med henblik på indførsel af rå rørsukker til raffinering et toldkontingent på 35 000 tons udtrykt som hvidt sukker med oprindelse i de i afgørelsen nævnte AVS-lande.

Dette toldkontingent tilegnes løbenummer 09.4097.

Artikel 2

1. Der opkræves en nedsat særavgift på 5,41 ECU/100 kg råsukker af standardkvalitet ved indførsel af den i artikel 1 nævnte mængde.

2. Den minimumsopkøbspris, som EF-raffinaderierne skal betale, fastsættes for den i artikel 1 omhandlede periode til 49,68 ECU/100 kg råsukker af standardkvalitet, jf. dog artikel 7 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1916/95⁽⁵⁾.

Artikel 3

Nedennævnte medlemsstater bemyndiges til i forbindelse med det i artikel 1 fastsatte kontingent og på de i artikel 2, stk. 1, omhandlede betingelser at indføre følgende manglende mængder udtrykt som hvidt sukker:

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 181 af 1. 8. 1995, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT L 180 af 9. 7. 1997, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 3. 8. 1995, s. 18.

- a) 0 tons, for så vidt angår Finland
- b) 8 000 tons, for så vidt angår det franske hovedland
- c) 12 000 tons, for så vidt angår det kontinentale Portugal
- d) 15 000 tons, for så vidt angår Det Forenede Kongerige.

Artikel 4

De i artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1314/97 omhandlede medlemsstater bemyndiges til for de i nævnte artikel omhandlede mængder, for hvilke der ikke

blev indgivet ansøgninger om importlicenser inden den 1. marts 1998, at udstede sådanne licenser med henblik på deres indførelse og raffinering indtil den 30. juni 1998.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 489/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen og de oksekøds mængder, der opkøbes ved intervention som følge af den 198. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger, der foretages i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2634/97⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 2456/93 af 1. september 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 for så vidt angår de generelle og de særlige interventionsforanstaltninger for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2602/97⁽⁴⁾, blev der indledt en licitation ved artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 72/98⁽⁶⁾;

i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2456/93 fastsættes der eventuelt en maksimumsopkøbspris for kvalitet R3 for hver dellicitation under hensyntagen til de modtagne bud; ifølge artikel 13, stk. 2, kan det besluttes ikke at tage licitationen til følge; ifølge samme forordnings artikel 14 accepteres der kun bud, som højst svarer til nævnte maksimumspris, dog uden at overskride gennemsnitsprisen på det nationale eller regionale marked, forhøjet med beløbet nævnt i stk. 1;

efter at de bud, der blev indgivet ved den 198. dellicitation, er gennemgået, og der ifølge artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 805/68 er taget hensyn til kravene om en rimelig markedsstøtte samt den sæsonmæssige udvikling i slagtingerne og priserne, bør licitationen

ikke tages til følge for kategori A; maksimumsopkøbsprisen samt den mængde, der kan accepteres til intervention, bør fastsættes for kategori C;

de tilbudte mængder overstiger for øjeblikket de mængder, der kan opkøbes; derfor bør der på de mængder, der kan opkøbes, anvendes en nedsættelseskoefficient eller, afhængigt af prisforskellene om de tilbudte mængder, flere nedsættelseskoefficienter, jf. artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2456/93;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 198. dellicitation, der blev indledt ved forordning (EØF) nr. 1627/89, gælder følgende:

- a) For kategori A fastsættes, at licitationen ikke tages til følge.
- b) For kategori C fastsættes:
 - maksimumsopkøbsprisen til 250,95 ECU/100 kg for hele og halve slagtekroppe af kvalitet R3
 - den accepterede maksimumsmængde for hele og halve slagtekroppe til 1 134 tons
 - at der på de mængder, der tilbydes til en pris på under eller lig med 250,95 ECU, anvendes en koefficient på 20 % i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2456/93.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. marts 1998.

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 356 af 31. 12. 1997, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 225 af 4. 9. 1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 351 af 23. 12. 1997, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT L 159 af 10. 6. 1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EFT L 6 af 10. 1. 1998, s. 24.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 490/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 4. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3 og 6, og artikel 12, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽³⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør; i artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den

valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning; størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 4. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Hvad angår salget af interventionssmør skal licitationen være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 350 af 20. 12. 1997, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 1998 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 3. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(ECU/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør \geq 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—		—	
		Koncentreret	—		—	
Maksimumsstøttebeløb	Smør \geq 82 %		117	113	—	113
	Smør $<$ 82 %		—	108	—	—
	Koncentreret smør		144	140	144	140
	Fløde		—	—	50	48
Forarbejdningssikkerhed	Smør		129	—	—	—
	Koncentreret		158	—	158	—
	Fløde		—	—	55	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 491/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger om importlicenser indgivet i februar 1998 for de toldkontingenter i oksekødssektoren, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1926/96 for Estland, Letland og Litauen

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 995/97 af 3. juni 1997 om gennemførelsesbestemmelser for perioden 1. juli 1997 til 30. juni 1998 for de toldkontingenter i oksekødssektoren, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1926/96 for Estland, Letland og Litauen⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 260/98⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 1, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 995/97 er det fastsat, hvor store mængder fersk, kølet og frosset oksekød med oprindelse i Estland, Letland og Litauen og forarbejdede produkter med oprindelse i Letland der kan

indføres på særlige betingelser for perioden fra 1. januar til 30. juni 1998; der er ikke ansøgt om importlicenser for oksekød og forarbejdede produkter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der er ikke indgivet ansøgninger om importlicens for perioden fra 1. januar til 30. juni 1998 i forbindelse med de importkontingenter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 995/97.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Emma BONINO

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 144 af 4. 6. 1997, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 25 af 31. 1. 1998, s. 42.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 492/98

af 27. februar 1998

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 192/98⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92 og til artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i hver af de to forordninger, og priserne inden for Fællesskabet dækkes ved en eksportrestitution;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1909/97⁽⁶⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt enten i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til forordning (EF) nr. 3072/95;

i henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der er taget i betragtning, fastsættes for hver måned;

som følge af den ordning mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om Fællesskabets eksport af pastaprodukter til De Forenede Stater, der godkendtes ved Rådets afgørelse 87/482/EØF⁽⁷⁾, er det nødvendigt at differentiere restitutionen for varer henhørende under KN-kode 1902 11 00 og 1902 19 00 alt efter varernes bestemmelsessted;

artikel 4, stk. 5, litra b), i forordning (EF) nr. 1222/94 fastslår, at i mangel på bevis som omtalt i artikel 4, stk. 5, litra a), i samme forordning skal en nedsat eksportrestitution fastsættes, idet der tages hensyn til produktionsrestitutionen i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1516/95⁽⁹⁾, for det anvendte basisprodukt i den for varen antagne produktionsperiode;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, som omfattes af bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94, som er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95, og som udføres i form af varer, der er nævnt henholdsvis i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til den ændrede forordning (EF) nr. 3072/95, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 20 af 27. 1. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.

⁽⁶⁾ EFT L 268 af 1. 10. 1997, s. 20.

⁽⁷⁾ EFT L 275 af 29. 9. 1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EFT L 159 af 1. 7. 1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 49.

BILAG

til Kommissionens forordning af af 27. februar 1998 om fastsættelse af restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Restitutionsatser pr. 100 kg basisprodukt
1001 10 00	Hård hvede: — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater — i andre tilfælde	— —
1001 90 99	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug: — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater — i andre tilfælde: — — i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) — — i andre tilfælde	0,801 0,810 1,232
1002 00 00	Rug	3,534
1003 00 90	Byg	1,885
1004 00 00	Havre	1,876
1005 90 00	Majs, anvendt i form af: — stivelse: — — i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) — — i andre tilfælde — glucose, glucosesirup, maltodextrin, maltodextrinsirup i KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (3): — — i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) — — i andre tilfælde — andre (også i uforarbejdet stand) kartoffelstivelse i KN-kode 1108 13 00 som ligestillet med et produkt, der er fremstillet ved forarbejdning af majs: — i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) — i andre tilfælde	2,105 2,633 1,755 2,283 2,633 2,105 2,633
1006 20	Afskallet ris: — rundkornet — middelkornet — langkornet	— — —
ex 1006 30	Sleben ris: — rundkornet — middelkornet — langkornet ris	— — —
1006 40 00	Brudris, anvendt i form af: — stivelse i KN-kode 1108 19 10: — — i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) — — i andre tilfælde — andre (også i uforarbejdet stand)	— — —

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Restitutionsats pr. 100 kg basisprodukt
1007 00 90	Sorghum	1,885
1101 00	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug: — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater	0,985
	— i andre tilfælde	1,515
1102 10 00	Rugmel	4,347
1103 11 10	Gryn og groft mel af hård hvede: — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater	—
	— i andre tilfælde	—
1103 11 90	Gryn og groft mel af blød hvede: — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater	0,985
	— i andre tilfælde	1,515

⁽¹⁾ De anvendte mængder af bearbejdede eller ligestillede produkter skal i givet fald multipliceres med de koefficienter, der er angivet i bilag E til Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 1222/94 (EFT L 136 af 31. 5. 1994, s. 5).

⁽²⁾ De berørte varer er opført i bilag til Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 1722/93 (EFT L 159 af 1. 7. 1993, s. 112).

⁽³⁾ For sirup henhørende under KN-kode 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 60 90, fremstillet ved blanding af glucosesirup og fructosesirup ydes kun udførselsrestitution for glucosesirup.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 493/98
af 27. februar 1998
om fastsættelse af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbe-
stemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så
vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 2092/97⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat,
at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1
omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles
toldtarif for de produkter, der er omhandlet i artikel 10,
stk. 1; i nævnte forordning er importtolden dog lig med
interventionsprisen for disse produkter, forhøjet med
55 % og med fradrag af cif-importprisen for den pågæl-
dende sending;

i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr.
1766/92 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de
repræsentative priser for det pågældende produkt på
verdensmarkedet;

i Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 er der
fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF)
nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn;

importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i
kraft; den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke fore-
ligger nogen notering for den i bilag II til forordning (EF)
nr. 1249/96 omhandlede referencebørs i de to uger forud
for den næste periodiske fastsættelse;

for at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for
importtold bør de repræsentative markedskurser, der
konstateres i en referenceperiode, anvendes ved bereg-
ningen af importtolden, for så vidt angår de flydende
valutaer;

anvendelsen af forordning (EF) nr. 1249/96 fører til fast-
sættelsen af importtolden efter bilaget til nærværende
forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2,
i forordning (EØF) nr. 1766/92 er fastsat i bilag I til
nærværende forordning på grundlag af de elementer, der
er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29. 6. 1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 10.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (ECU/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (ECU/ton)
1001 10 00	Hård hvede ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	45,93	35,93
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	45,93	35,93
	af middelgod kvalitet	62,77	52,77
	af ringe kvalitet	75,42	65,42
1002 00 00	Rug	72,69	62,69
1003 00 10	Byg, til udsæd	72,69	62,69
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽³⁾	72,69	62,69
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	87,23	77,23
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	87,23	77,23
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	72,69	62,69

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på

— 3 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvøes Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 ECU/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 13. februar 1998 til 26. februar 1998)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ECU/ton)	124,41	114,65	109,10	96,38	206,15 (!)	118,08 (!)
Præmie for Golfen (ECU/ton)	20,43	13,35	6,24	7,16	—	—
Præmie for The Great Lakes (ECU/ton)	—	—	—	—	—	—

(!) Fob Gulf.

2. Fragt/omkostninger: Mexikanske Golf-Rotterdam: 11,72 ECU/ton; Great Lakes-Rotterdam: 24,14 ECU/ton.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 ECU/ton (HRW2)
0,00 ECU/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 494/98

af 27. februar 1998

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 820/97 for så vidt angår anvendelsen af administrative minimumssanktioner i forbindelse med ordningen for identifikation og registrering af kvægKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af
21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation
og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød
og oksekødsprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 10, litra e), og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 21 i forordning (EF) nr. 820/97 skal eventuelle
sanktioner, som medlemsstaterne pålægger brugerne,
stå i forhold til overtrædelsens alvor; sanktionerne kan i
berettigede tilfælde omfatte en begrænsning af flytningen
af dyr til og fra den pågældende brugers bedrift;sanktionerne i denne forordning bør anvendes i tilfælde,
hvor manglende overholdelse af betingelserne for identifi-
kation og registrering af kvæg fører til en forordning om
navnlig overtrædelse af Fællesskabets veterinærbestem-
melser, som kan bringe menneskers og dyrs sundhed i
fare; sanktioner er også nødvendige for at sikre, at
ordningen finansieres og fungerer korrekt;nærværende forordning bør i medfør af artikel 21, stk. 2, i
forordning (EF) nr. 820/97 fastsætte administrative mini-
mumssanktioner og give medlemsstaterne mulighed for
at fastsætte andre nationale og administrative eller straffe-
retlige sanktioner i betragtning af overtrædelsens alvor;det er nødvendigt at fastsætte sanktioner for visse situati-
oner, hvor bestemmelserne i forordning (EF) nr. 820/97
ikke er overholdt; sådanne situationer omfatter
manglende overholdelse af alle eller nogle af kravene
vedrørende identifikation og registrering, betaling af
omkostninger og indberetning; hvis antallet af dyr på en
given bedrift, for hvilke identifikations- og registrerings-
kravene i forordning (EF) nr. 820/97 ikke er opfyldt fuldt
ud, overstiger 20 %, bør foranstaltningerne anvendes for
alle dyr på bedriften;⁽¹⁾ EFT L 117 af 7. 5. 1997, s. 1.hvis det ikke er muligt inden for to arbejdsdage at bevise
identifikationen af et dyr, bør det straks destrueres under
veterinærmyndighedernes tilsyn, og uden at den kompetente
myndighed yder kompensation;i betragtning af tidsfristerne for anvendelsen af forord-
ning (EF) nr. 820/97 bør nærværende forordning træde i
kraft hurtigst muligt;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra EUGFL-komitéen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Hvis et eller flere dyr på en bedrift ikke opfylder
nogen af bestemmelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr.
820/97, begrænses flytningen af alle dyr til og fra den
pågældende bedrift.
2. Hvis en bruger ikke kan bevise identifikationen af et
dyr inden for to arbejdsdage, skal det straks destrueres
under veterinærmyndighedernes tilsyn, og uden at den
kompetente myndighed yder kompensation.

Artikel 2

1. For dyr, for hvilke de i artikel 3 i forordning (EF) nr.
820/97 fastsatte identifikations- og registreringskrav ikke
opfyldes fuldt ud, begrænses flytningen af de pågældende
dyr straks, indtil disse krav er opfyldt fuldt ud.
2. Hvis antallet af dyr på en bedrift, for hvilke de i
artikel 3 i forordning (EF) nr. 820/97 fastsatte identifi-
kations- og registreringskrav ikke opfyldes fuldt ud, over-
stiger 20 %, begrænses flytningen af alle dyr på bedriften
straks.

For bedrifter med højst ti dyr anvendes denne foranstalt-
ning dog kun, hvis mere end to dyr ikke er fuldt ud
identificeret i overensstemmelse med forordning (EF) nr.
820/97.

Artikel 3

Hvis en bruger ikke betaler de omkostninger, der er omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 820/97, kan medlemsstaten undlade eller nægte at udstede pas til den pågældende bruger. I tilfælde af, at en bruger vedvarende undlader at betale omkostningen, kan medlemsstaten også begrænse flytningen af dyr til og fra den pågældende brugers bedrift i overensstemmelse med artikel 21 i nævnte forordning.

Artikel 4

1. Hvis en bruger undlader at give den kompetente myndighed underretning om flytning til eller fra hans bedrift i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, andet led, i forordning (EF) nr. 820/97, begrænser den kompetente myndighed flytning af dyr til og fra den pågældende bedrift.

2. Hvis en bruger undlader at give den kompetente myndighed underretning om et dyrs fødsel eller død i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, andet led, i forordning (EF) nr. 820/97, begrænser den kompetente myndighed flytning af dyr til og fra den pågældende bedrift.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. marts 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen
